

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1973 மார்ச் 19]

பேரவையை நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்ற முடிவை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் சொன்ன கருத்திலிருந்து கூடுதான விரைவில் என்பதற்கு, 10 மாதம் வரையில் என்று கணக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அர்த்தம் வருகிறதே அது சரிதானா,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அச்சப்படும் அளவுக்கு இது ஒரு ஆபத்தான பிரச்சனையல்ல.

Don't you think that I am here to conduct the functions of the House ?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நீங்களே தலைவராக வருவது பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

5. 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 20—மீனளம்

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, அருநாற் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 20—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,58,39,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU K. H. BOMMAN : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 2,58,39,300 under Demand No. 20—Fisheries—be reduced by Rs. 100”.

திரு. கே. எ. வகாப் : துணைத் தலைவரவர்களே, உள்நாட்டில் மீன் பிடிப்போருக்கு வசதியாக ஆழமான குட்டைகளை அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 20—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,58,39,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to develop Mandapam as a major research centre—

“That the allotment of Rs. 2,58,39,300 under Demand No. 20—Fisheries—be reduced by Rs. 100.”

1973 மார்ச் 19]

THIRU N. DENNIS : Sir, I move the following cut motion to discuss about the altering of the present system of allotment and distribution of mechanised boats to enable the Fishermen of all coastal villages to get mechanised boats in an equitable way—

“ That the allotment of Rs. 2,58,39,300 under Demand No. 20—Fisheries—be reduced by Rs. 100 ”.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, Sir, I move the following cut motion to discuss the difficulties in Tamil Nadu in using the mechanised boats manufactured in Kerala—

“ That the allotment of Rs. 2,58,39,300 under Demand No. 20—Fiseheries—Be reduced by Rs. 100 ”.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள்

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கழக்கடை தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,16,35,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் படவேண்டும்.”

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss about special steps for constructing houses for Scheduled Tribes and Castes on a large scale—

“ That the allotment of Rs. 8,16,35,200 under Demand No. 29—Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.—be reduced by Rs. 100 ”.

திரு. கே. எ. வகாப் : துணைத் தலைவரவர்களே, அரிசனங்களுக்கு வீடுகட்ட வாங்கப்பட்டு, இதுவரை வீடு கட்டாமல் இருக்கும் இடங்களில், உடன வீடுகள் கட்டத் தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,16,35,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, கிராமப் பகுதியிலுள்ள வீட்டுமனை இல்லாத எல்லா அரிசனக் குடும்பங்களுக்கும் ஐந்து செண்டுக்குக்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1973 மார்ச் 19]

குறையாமல் அனைவருக்கும் மனை வழங்க அரசு தவறியதை பற்றி
வவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற
தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,16,35,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க
வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நங்கவள்ளி பேரூ
ராட்சியில் இருக்கும் அரிசனங்களுக்கு மேட்டூர் பாதையுடன் இணைக்கும்
பாதை ஒன்று போடுவதற்கு உத்தரவிட்டு வருடக்கணக்காகியும் இதைச் செயல்
படுத்தாமை குறித்து வவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற
தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,16,35,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க
வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to
discuss the necessity to give fifteen acres of forest land to each
family of Kaningars in Kanyakumari district for cultivation—

“That the allotment of Rs. 8,16,35,200 under Demand
No. 29—Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.—Be
reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத்
தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன்னால் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்
படுகின்றன.

* மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, இந்த
அவையில் நான் கொடுத்திருக்கின்ற இரண்டு மான்யக் கோரிக்கைகள் மீதான
விளக்க உரையை @ குறிப்பேடுகளில் பதிவு செய்துகொள்ளுமாறு கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, அரிசன நலத்துறை மான்யம்,
மினளத் துறை மான்யம், அரிசன மான்யக் கோரிக்கைகள் மீது எங்கள்
கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஒட்டி சில
கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இன்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எங்களுக்கு அளித்திருக்கின்ற இந்த 'நோட்டீஸ்' பல்வேறு புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது அரசு, மலை வாசி மக்களுக்காக, அந்த மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக, இந்த அரசு செலவுமுயற்சித் தொகையைப் பார்க்கும்போது, ஆண்டுதோறும் அது குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு அரசு மக்களிடம் எந்த அளவுக்கு அக்கறை வைத்திருக்கிறது என்பதை அது காட்டக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது.

குறிப்பாக, இந்த அரசு மது விலக்குத் திட்டத்தை ரத்து செய்து, நமது மாநிலத்திலே மதுவை தாராளமாக அருந்தலாம் என்ற முறை வந்ததும், அதனால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அரசினங்கள் என்பதை நச்சு மாக அரசு நல அமைச்சர் அவர்களும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று எண்ணுகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல, அரசு நலத் துறைக்காக 1972-73-ம் ஆண்டில் 841 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1973-74-ம் ஆண்டைப் பார்க்கும்போது இது ரூ. 815.35 லட்சத்திற்குக் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆக ஏறத்தாழ ரூ. 25 லட்சம் குறைவாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையில் பெரும் பகுதி கல்வி வளர்ச்சிக்காக செலவிடப்பட இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையைத் தள்ளிவிட்டுப் பார்த்தால் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக சென்ற ஆண்டில் ரூ. 278 லட்சமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு ரூ. 220 லட்சம் என்ற அளவிற்குத்தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக கல்வி வளர்ச்சிக்கென ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகையைக் கழித்துப் பார்த்தால் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு மக்கள் வாழ்விற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 52 லட்சம் குறைவாக இருக்கிறது.

அது மட்டுமில்லை. தொழில் வளர்ச்சிக்கென வட்டியில்லாக் கடனாக அளிக்கப்பட்ட தொகை 1970-71-ல் 1,853 நபர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது 1971-72-ல் 1,450 நபர்களாகக் குறைந்திருக்கின்றது. இது மேலும் குறைந்து 1972-73-ல் 957 நபர்கள்தான் பயன்பெற்று இருக்கின்றார்கள். இப்படி பயன்பெறும் நபர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகின்றதைப் பார்க்கும் போது 'கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பாக' ஆனதுபோல தமிழக அரசு இவர்களுக்காகச் செய்துவரும் நலன் பெறத்தக்க காரியங்களின் அளவு குறைந்து கொண்டே வருகின்றதைப் பார்க்கின்றோம்.

அடுத்து தமிழகத்தில் அரசு மாணவர்களுக்கென உதவித் தொகை அளிப்பதைப் பார்க்கும்போதுகூட 1970-71-ம் ஆண்டில் 8,136 மாணவர்

முற்பகல்
10-3

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 மார்ச் 19]

களுக்கு இப்படி உதவிப் பணம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் இது 1971-72-ல் 7,108 ஆகக் குறைந்து காணப்படுகின்றது.

இதுபோல மலைவாசி மக்களுக்கும் இந்த அரசு போதுமான ஆதரவை அளிக்கவில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுமட்டுமல்ல. கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கூட போதுமான இல்லங்களை அமைத்துத்தர இந்த அரசு திட்டமிடவில்லை என்பதை இந்தக் குறிப்பு களிலிருந்து காண்கின்றேன். மலைவாசி மாணவர்களைப் பார்க்கும்போது ஏறத்தாழ 1,758 மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கின்றார்கள். ஆனால் இந்தப் புள்ளிவிவரப் பட்டியலைப் பார்க்கும்போது மலைவாசி மாணவர்களில் ஒருவராவது இன்னும் கல்லூரியில் படிக்கவில்லை என்று காண்கிறேன். இதை யெல்லாம் பார்த்தால் இந்த அரசு மலைவாசிகளின் மேம்பாட்டிற்காக எந்த அளவிற்கு அக்கரை காட்டுகின்றது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

அடுத்து, இந்த அரசின் கொள்கை, மதம்மாறிய அரிசன மக்களுக்கு ஆதரவாக இல்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசு மதச்சார்பற்ற அரசா என்று ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் கூட There should be no discrimination on the basis of religion, caste, etc என்று இருக்கும்போது இந்த அரசு மாணவர்களை—அரிசன மாணவர்கள் விஷயத்தில் பார்க்கும்போது இந்த மாணவர் இந்துவா அல்லது கிருஸ்துவரா என்று பார்த்து கிருஸ்துவ அரிசன் என்று சொன்னால் இந்த அரசு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்வதில்லை என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அரிசனங்களுக்காக இந்த அரசு நன்மை செய்வதாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. 'எம்மதமும் சமம்தம்' என்று இந்த அரசு கருதுவதாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இப்படி இந்துக்களாக உள்ள அரிசனங்களுக்கு உதவியளிக்கின்றார்கள். ஆனால் மதம் மாறிய கிருஸ்துவ அரிசனங்களுக்கு உதவியளிப்பதை நிறுத்திவிடுகின்றார்கள் என்றால் இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் பதிலில் விளக்கமளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 'மத்திய அரசுதான் இந்தப் பாகுபாடுகளை வைத்திருக்கிறது, மாநில அரசினைப் பொறுத்த மட்டில் இப்படிப்பட்ட உதவிகளை மதச்சார்பற்ற முறையில்தான் கொடுக்கின்றார்கள்' என்று அரசின் சார்பில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்று பார்க்கும்போது அது சரியில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத்துணைத் தலைவர்: மொத்தம் 20 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கின்றார்கள். எனவே ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஐந்து நிமிஷம் என்று எடுத்துக் கொண்டால்தான் முடியும்.

1973 மார்ச் 19]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அடுத்து என் தொகுதிப்பற்றி மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் அதிகமாக மலைவாசிகளான, 'காணிக்காரர்கள்' என்ற வகுப்பினர் இருப்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் வேளாண்மை செய்து வாழ்வதற்காக திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசு, குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் வீதம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த அரசு அவர்களுக்கு அந்த அடிப்படையில் நிலங்கள் வழங்கப்படவில்லை. எனவே அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்று கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து பேச்சிப்பாறை பிரம்பு பயிற்சி நிலையமொன்று இருந்தது. அதை மூடிவிட்டார்கள். இதை மீண்டும் திறந்திட வேண்டும். அதோடு குறவர்களுக்கு என பிரம்புத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று குலசேகரத்தில் இருக்கின்றது. அது நிதிப் பற்றாக்குறையினால் சரிவர இயங்கவில்லை. எனவே அதற்குப்போதிய நிதி உதவி அளித்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் இந்தக் 'காணிக்காரர்கள்' தங்கள் உயிரைக் காத்துக்கொள்ள அவர்கள் துப்பாக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது. அதற்கென அவர்களுடைய லைசென்ஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த லைசென்ஸை புதுப்பிக்க அவர்கள் 40, 50 மைல் தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவர்கள் லைசென்ஸ் எடுத்தால் மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் புதுப்பிக்க வேண்டாம். அதோடு புதுப்பிப்பதற்கு செலுத்த வேண்டிய கட்டணமும் செலுத்த வேண்டாம் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மனியடிக்கப்பட்டது.)

*** திரு. கோ. செபமலை :** சட்டப்பேரவை உதவித் தலைவரவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான (கோரிக்கை எண் 29), அரிசன நலத்துறை மான்யத் திணை வரவேற்று இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நமது ஏழை எளிய அரிசனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பல்வேறு உதவிகளை அறிவித்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் விவசாயத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் உயர்ந்திட வேண்டுமானால் மேலும் பல உதவிகளை அவர்களுக்கு அளித்திட வேண்டும் என்றும் இன்றைய திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள எட்டு கோடிக்கு மேலேயே நிதி ஒதுக்கிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறைந்தது ரூ. 15 கோடியாவது ஒதுக்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போது தான் அவர்கள் மேலும் வளம்பெற முடியும். எனவே அடுத்த நிதி ஆண்டிலாவது இந்தத் தொகையை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிகரித்திடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. கோ. செபமாலை]

[1973 மார்ச் 10]

மேலும் அரிசன மாணவர்கள் இல்லங்களில் பல இடங்களிலே சகாதாரம் மிகமிகக் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. பல இடங்களிலே முறையாகக் கட்டடங்களே இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே தேவையான இடங்களிலே கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து என் தொகுதி மங்கனூர் தொகுதி மிகமிகப் பிற்பட்ட தொகுதியாக இருந்தது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மனமுவந்து செய்த பல ஏற்பாடுகளினால் என் தொகுதியில் பல இடங்களிலே குடி நீர்க் கிணறுகள், கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் எல்லாம் அளிக்கப்பட்டு பல பகுதிகளில் அரிசனங்கள் நல்ல முறையில் இப்போது வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இப்படி வாழ வளித்த நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என் தொகுதி மக்கள் சார்பிலே என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். மேலும் திட்டக் குடி கிராமத்தில் இந்தத்திட்டத் தின்கீழ் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக 25 மாணவர்களுக்குத்தான் உதவியளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவர்களுடைய எண்ணிக்கையினை மேலும் உயர்த்தி மேலும் அங்குள்ள அரிசன மக்கள் உண்ண ஒரு ஹாஸ்டல் தேவைப் படுகிறது. அதற்காக நமது அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

அதேபோல, ஏழை ஹரிஜன மாணவியர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்காக, மாணவியர்கள் ஹாஸ்டல் ஒன்று ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மாடுகள் வாங்கிக்கொள்வதற்குக் கடன் தொகை குறைந்தபட்சம் ரூ. 250 என்று இருக்கிறது. இதனை ரூ. 500 ஆக உயர்த்த வேண்டும். அப்போது தான் இன்றைய பொருளாதார நிலையில், அவர்கள் ஓரளவுக்காவது ஆடு மாடுகளை வாங்கிக்கொண்டு வசதியாக வாழ முடியும். வாழ்க்கையை உயர்த்திக் கொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக, கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு, ரூ. 2,000 என்று கொடுக்கப் படுகிறது. இந்தத் தொகையையும் ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்த வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த நிலையிலுள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாயத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மானியக் கோரிக்கையில் பல நல்ல கருத்துக்கள் எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சிறப்பரத்தில்--தமிழகத்திலேயே எங்கேயும் இல்லாத படி, ஒரு ஹாஸ்டல் சிறப்புற நடந்து வருகிறது. சிறப்பரம்

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கோ. செபமாயி]

ஹால்டலில் ஏராளமான மாணவர்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாணவர் ஹால்டலுக்கு ஃபோன் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே ஒரு போன் வசதி ஏற்படுத்தித் தந்தால், அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும், மற்றும் பல நல்ல காரியங்கள் நடக்கவும் ஏதுவாக இருக்கும். இதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்பவெண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவைமூன் இருக்கிற இந்த இரண்டு மானியங்களையும் ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

அரசு, ஹரிஜன நலத் துறையிலும், மீன்வளத் துறையிலேயும்—இந்த இரண்டு துறையிலேயும் நல்ல அளவுக்கு அக்கரையும் ஈடுபாடும் செலுத்தி யிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜன நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு ஒதுக்கி இருக்கக் கூடிய தொகையில், முக்கால் வாசி—73 சதவிகிதம் கல்விக்காக என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம், ஹரிஜன நல மக்களிடையே ஒரு மிடில் கிளாஸ் ஏற்படுத்தப் பட்டிருப்பதாகக் கருதுகிறேன்.

ஹரிஜன மக்களிடையே படித்தவர்கள் மிடில் கிளாசாக வந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் மொத்தம் ஹரிஜன மக்களிடையே படித்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், ஒரு பத்து சத விகிதம் தான். ஆகவே இந்த சமுதாயத்தில் 10 சத விகிதம் மக்கள் ஒரு மிடில் கிளாசாக ஆக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அது போதுமா என்பது என்னுடைய கேள்வி. மற்ற எல்லா ஹரிஜனங்களையும், மற்ற மக்களைப் போல, மற்ற சமுதாயத்தினரைப் போல, சமமாக ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமா என்றால், இது வரையில் இந்த முறையில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, இந்தச் சமுதாயத்திலுள்ள எல்லா மக்களையும் மற்ற மக்களுக்குச் சமமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற ஆலோசனையை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜன நல மக்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் படிக்கின்ற வயது வந்தவுடன், கட்டாயப் படிப்பிற்கு உள்ளாக்கப்பட வேண்டும். செகண்டரி கிரேட் படிப்பு மட்டுமாவது எல்லோரும் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை அமுல் படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் எல்லா ஹரிஜன மக்களையும், மன நிலை யிலேயும், பொருளாதார நிலையிலேயும், மற்றச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இணையாகக் கொண்டுவர முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

[திரு. செ. அடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1973 மார்ச் 19]

வீட்டு மனைகள் போன்ற சலுகைகள் இவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இது எப்படி வழங்கப்படுகிறது என்றால், தனியாக ஒரு இடத்தைப் பார்த்து, தனியாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கின்ற நிலை இப்போது இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றவேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் கூறுகின்ற ஆலோசனை என்ன வென்றால், தற்போது உள்ள நிலை, ஹரிஜன மக்கள், தாங்கள் வேறு, மற்ற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வேறு என்ற எண்ணத்தைத் தான் உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். அந்த எண்ணத்தைப் போக்க வேண்டும். அதற்காக ஜாதி இந்துக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் காலி இடங்கள் எங்கே இருந்தாலும், அந்த இடங்களை இந்த ஹரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு கொடுத்து, அங்கே வீடு கட்டி அவர்கள் வாழ்கின்ற சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தாங்கள் எல்லா சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இணையானவர்கள் சமமானவர்கள் என்ற உணர்வு பிறக்கும். இந்த முறையைக் கையாளாவிட்டால் நிச்சயமாக ஹரிஜனங்கள் மற்ற மக்களோடு சமமாக வாழ முடியும் என்று நான் கருதவில்லை. எனவே, அரசு இன்றைக்கு எடுத்திருக்கிற நோக்கம் வெற்றி காண வேண்டுமானால், புரட்சிகரமான திட்டங்களை இந்தத் துறையில் புகுத்த வேண்டும், என்று இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த மின் வளத் துறையைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசு வேளாண்மைத் துறைக்கு எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மீளாத துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். வேளாண்மைத் துறைக்கு 24 கோடி செலவழிக்கிறோம். ஆனால் மீளாத துறைக்கு 24 கோடி தான் செலவழிக்கிறோம் வேளாண்மைத் துறை எப்படி முக்கியமானதோ, அந்தத் துறை எப்படி மக்களுக்கு உண்ண உணவுக்கு வழிவகைகளை செய்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் உள்ளது இந்த மீளாத துறை. நல்ல ஒரு சத்துணவை இந்தத் துறை மக்களுக்கு அளிக்கிறது என்ற நிலையிலே இந்தத் துறையை மேலும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் இதற்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

நாம் வேளாண்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். அந்த முக்கியத்துவம் இந்தத் துறைக்கும் கொடுக்க வேண்டும். வேளாண்மைத் துறையில் நம்முடைய அதிகாரிகள் எப்படி ஈடுபாடு காட்டுகிறார்களோ,

1973 மார்ச் 19]

[திரு. சொடி. என். சுந்தரபாரதி]

ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி முன்னேற்றம் காண்கிறார்களோ,—அவர்கள் இந்த தேசத்திற்கு இந்தத் துறையில் செய்திருக்கிற சேவையை யாரும் மறுக்க முடியாது—அதே ஆர்வத்தை, ஆராய்ச்சியை, இந்த மீனளத் துறையில் காட்டுகிறார்களா என்றால், இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நாம் இதில் போதிய அக்கறை காட்டினால் நிச்சயமாக அந்த அளவுக்கு அக்கறையும் ஆர்வமும் அவர்கள் காட்டுவார்கள், அதற்கு, இந்த அரசு தான் தல் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்வேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், மீனளத் துறையில் புரட்சி உண்டாக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், பசுமைப் புரட்சியில் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் மீனளத் துறையில் புரட்சி கண்டு இருக்கிறோமா என்றால், இதில் ஒரு படியாவது எடுத்து வைத்திருக்கிறோமா என்றால், இல்லை என்றுதான் கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு ஒதுக்க வேண்டிய தொகையைக் கூடுதலான தொகையை இன்னும் ஒதுக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டிலிருக்கக் கூடிய கடல் பரப்பு இருக்கிறதே அது மிகப் பெரியது. 77 ஆயிரம் சதுர கிலோ மீட்டர் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே எவ்வளவு சதுர கிலோ மீட்டரைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம் என்ற கணக்கு இதிலே இல்லை. அதைப் போல 1.59 லட்சம் டன் கடல் மீன் உற்பத்தி தான் இந்த வருஷம் செய்யப் போகிறோம் என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கிடைக்கக் கூடிய மொத்த கடல் மீனின் அளவு 8.8 லட்சம் டன் என்று இருக்கிறது. எனவே, அதிக வசதி இருந்தும் நமது டார்க்கெட் அந்த அளவுக்கு இல்லை. மூன்று லட்சம் கடல் மீனவர்கள் இருக்கக் கூடிய நிலையில் ஒரு லட்சம் மக்கள் தான் இதிலே அதிகமான அளவுக்கு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இந்த 5 ஆண்டுகளில் நாம் கொடுக்கப்போகின்ற மொத்த விசைப் படகுகளின் எண்ணிக்கை ஆயிரம் தான். எனவே, இந்த மூன்று லட்சம் மீனவத் தொழிலாளர்களையும் எப்போது பயன்படுத்தப் போகிறீர்கள்? அவர்கள் நல்ல முறையில் மீன் பிடித்து சேவை செய்ய நாம் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டாமா, இந்த மூன்று லட்சம் மீனவர்களுக்கும் நாம் எப்போது விசைப் படகுகள் கொடுக்கப்போகிறோம் என்ற கணக்கு இங்கே இல்லை. அவ்வளவு பேருக்கும் படகுகள் கொடுக்க எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும்? ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நாம் கொடுக்கப்போவது ஆயிரம் படகுகள் தான். இந்த நிலையில் போய்க் கொண்டிருந்தால், இந்தத் துறையில் புரட்சியை எப்படி உண்டாக்கப் போகிறோம்? எனவே, இதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தினும், அவர்கள் நல்ல பலனைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்,

[திரு. செ.ராடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1973 மார்ச் 10]

அதேபோல இந்தத் துறையிலேயும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி எல்லா மின்வரகளுக்கும் 3 லட்சம் பேர்களுக்கும் 3 லட்சம் டிசைப் படகுகள் இருக்கக் கூடிய அளவுக்கு நமது திட்டங்களை இந்த ஐந்து வருஷத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்கு நிலைமையை ஏற்படுத்தி, கடல் புரட்சியை உண்டாக்கி அதன் மூலம் மின்வளத் துறையை மேலும் சிறப்பான முறையில் இயங்கச் செய்ய இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கூறி, இந்த அளவுக்கு என்னுடைய கருத்துக்களை கூற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் அரிஜன நலத் துறை மானியத்தை மனப்பூர்வமாக வாழ்வுற்று சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

பொதுவாக இந்த மானியத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு குறைந்தது இரண்டு நாட்களாவது ஒதுக்கியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் இப்போது பேசுகிற நேரம் 2½ நிமிடமாக இருக்கிற காரணத்தினால் என்ன பேசுவது என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. விசாசாமி): இந்த அரிசன நலத் துறை பற்றி 5 நிமிஷம் பேசலாம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: மின்சாரத்தை இதோடு சேர்த்திருக்கிறது என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

எனவே இன்றையதினம் அரிஜன நலத் துறைக்கு, குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு இந்த அரசு செய்து வருகிற நன்மைகள் நாடறிந்த உண்மையாகும். அரிஜன மக்கள் கலைஞர் தலைமையிலே உள்ள அரசு நான் தங்களுக்கு வாழ்விட்டும், வழி காட்டும் என்று கோடிக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் நம்பி உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதை இந்த அவை முன்னே தங்கள் முன்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனோ தெரியவில்லை, வெறும் வாய்க்கு அவல் கிடைத்தாற்போல சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் 841 லட்சமாக இருந்தது, இந்த ஆண்டு 816 லட்சமாக குறைந்து விட்டது என்பதை மதிப்புமிக்க காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே கொஞ்ச நாட்கள் ஸ்லம் பகுதிகளிலே அவர்கள் பேசுவதற்கு வெறும் வாய்க்கு அவல் கிடைத்தது என்று என்னைப் பொறுத்த அளவிலே நான் கருதிக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற விவரத்தைப் பார்க்கிற போது 28 வது பக்கத்திலே வருவாய் கணக்கீடு என்று குறிப்பிட்டு 816.35

1973 மார்ச் 19]

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

லட்சம் என்றும், இதிலே ஆக மொத்த செலவு என்று குறிப்பிட்டு 848.53 லட்சம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே மூலதனக் கணக்கு என்று குறிப்பிட்டு 14.53 லட்சம் என்றும், கடன் கணக்கு என்று குறிப்பிட்டு 17.65 லட்சம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்த மூலதனக் கணக்கு, கடன் கணக்கு இவைகளை சேர்த்து 31 லட்சம் எந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை விளக்குவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் செலவிடப்படுகிற 816 லட்சத்தில் கல்விக்காகவே கிட்டத்தட்ட 6 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது என்பது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். இந்த 6 கோடி ரூபாய் செலவிட்ட பின்னாலும் 2 கோடி ரூபாய் மிச்சமிருக்கிறது. இந்த 2 கோடி ரூபாய் மற்ற பணிகளைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்த முடியும் என்பதற்கான சாத்தியக்கூறு இல்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய கலைஞர் அரசு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுடைய நலத்தைப் பேணிக் காப்பதிலே முன்னணியில் நிற்கிற அரசாகும். இப்படிப்பட்ட அரசு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு, எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. செபமலை கூறியது போல இன்னும் பல கோடி ரூபாய் திட்டமிட்டு செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற என்னுடைய அவாவை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் ஒரு மகிழ்ச்சியான, நித்திக்கும் செய்தியை இந்த அறிக்கையில் என்னால் பார்க்க முடிகிறது. அது என்னவென்றால், அடித்தளத்தில் குமுறிக் கொண்டிருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் தங்களுக்கு வாழ்வே இருக்காதா என்று ஏங்குகிற அந்த எண்ணத்தைப் போக்குகிற வகையில் 10 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டிக் தருவது என்ற முடிவினை அறிவித்திருக்கிற அறிவிப்பு மகிழ்ச்சிக்குரிய அறிவிப்பாகும், என்று சொல்கிற நேரத்தில் 80 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற ஒரு மேலான திட்டத்தை உருவாக்கி இருக்கிறது. இதற்காக சுமார் 2 கோடி ரூபாய் செலவிடும் எண்ணம் அரசுக்கு இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆக, இந்தத் திட்டம் நல்ல செயல் முறைக்கு வரவேண்டுமானால் இந்த அரசுதான் செய்யும், இந்த அரசுத்தான் செய்ய முடியும் என்ற எண்ணத்தைப் பரவலாக மக்கள் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இதை மேலும் தீவிரப்படுத்தி இதை உடனுக்குடன் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1973 மார்ச் 19]

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் வாழ்க்கை வளம் பெறுவதற்கு இந்த அறிக்கையில் இன்னொன்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சிறு தொழில்கள் தொடங்க தேவையான கடனை தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் அரிஜனங்கள் நேரடியாகப் பெற்று பயன் பெற வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கடனுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, இது புரட்சியான அறிவிப்பாகும். இந்த சிறு தொழில்கள் எந்த வகையில் எப்படியெல்லாம் நன்மை பயக்க இருக்கிறது என்ற விளக்கத்தை அறிய விரும்புகிறேன், என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு, கடைசியாக இன்றையதினம் கல்வி இலாகா கிட்டத்தட்ட 100 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக செலவிடுகிறது. அப்படிச் செலவிடுகிற நேரத்தில் இந்த அரிஜன நல இலாகா கல்விக்காக செலவிடுகிற இந்த 6 கோடி ரூபாயைக் கல்வி இலாகா மானியமாக அரிஜன நலத் துறைக்கு வழங்கவேண்டுமென்ற என் கோரிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அரசு இதை அறிந்து ஆலோசித்து ஆவன செய்யும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த மானியத்தை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. குழ. செல்லையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த மின்வளத் துறை மானியத்தின் மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை முதல் குமரி வரை மின்வசு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நித்தம் நித்தம் செத்துப் பிழைக்கின்ற பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் கடலுக்குள்ளே போய் திரும்பி வருகிற வரை அவர்கள் வீட்டில் உண்ணுவதற்கு உணவு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். மின் பிடிக்கப் போனவர்கள் 5 ரூபாய்க்கோ, 2 ரூபாய்க்கோ, 10 ரூபாய்க்கோ பிடித்தோ அல்லது இல்லாமலுந் திரும்பி வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

குறிப்பாக, இவர்கள் விசைப் படகுகளை வைத்தும் நாட்டுப் படகுகளை வைத்தும் தொழில் செய்கிறார்கள். விசைப்படகுகளை வைத்து தொழில் நடத்துபவர்களைவிட நாட்டுப் படகுகளை வைத்து தொழில் செய்பவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த இரு சாராருக்கும் இன்றைக்கு பெரிய சச்சரவு இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். காரணம், விசைப் படகுக்காரர்கள் நாட்டுப் படகுக்காரர்களின் அந்த வலைகளையும், மற்ற பொருள்களையும் அறுத்து நாசப்படுத்தி விடுகிறார்கள். இவைகளை பிடிக்கப் பஞ்சாயத்து செய்தும், கூடிப் பேசியும் எந்த தீர்வும் காணவில்லை. இப்படி குழப்பத்தில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, நேரத்தை

1973 மார்ச் 19]

[திரு. குழ. செல்லையா]

ஒதுக்கின்றது போன்ற நிலைமைகளைக் கூடச் செய்தோம். விசைப்படகுக் காரர்கள் பகலில் போக வேண்டும், நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் இரவில் போக வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து அதாவது ஒத்துவர முடியவில்லை இத்தனை மைல் தூரத்தில் தான் விசைப்படகுக்காரர்கள் தொழில் செய்ய வேண்டும், இத்தனை மைல் வரைதான் நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் தொழில் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தால் கூட, அது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. எனவே எல்லாப் படகுகளையும் கடலில் விசைப்படகுகளாக மாற்ற வேண்டும். இந்த அரசு சர்வே செய்ய வேண்டும். எங்கெங்கு, எந்தெந்த இடங்களில் எந்த வகையைச் சேர்ந்த மீன்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன என்று சர்வே செய்து கொடுத்தால் இந்த மீனவர்களுக்கு நல்ல நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு ஏற்ற வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விசைப்படகுளைப் பற்றிச் சொல்கிற போது அந்தப் படகுகள் சம்பந்தப் பட்டவரை வெவ்வேறு விதமான ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, இந்த படகுகள் உண்மையாக சிலோன் அகதிகளுக்குத் தரப்பட்டதாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தோம். குறிப்பாக பேராஜாணி பகுதியில் மல்லிப்பட்டினத்தில் சிலோன் அகதியாக இல்லாதவர்கள் அங்கே சிலோன் அகதிக் குடும்பம் என்ற பெயரால் அத்தகைய வசதிகளைப்பெற்று ஒரே கிராமத்தில் 7, 8, பேர்கள் படகுகளை வாங்கி தொழில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கவனப்படுத்துவதற்குக் காரணம், இதை நான் இந்த மாமன்றத்தில் பல முறை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். மீண்டும் பரிசீலனை செய்து உண்மையான சிலோன் அகதிகள் யார் என்பதைப் பார்த்து அப்படியில்லையென்றால் அகதிக் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து அப்படி ஒப்படைத்த படகுகள் கடன்களைத் திரும்ப பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் உண்மையான மீனவர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு தருவதில் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது.

மேலும் இன்றைக்கு பர்மா அகதிகள் என்று சொல்லப்படுகிற நிலைமையில் அவர்களைத்தான் குழுக்களில் சேர்க்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது வியாபாரமாக அகியிருக்கிறது. எப்படி குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு ஆள் பிடித்தால் 10 ரூபாய் கிடைக்குமோ அப்படி இன்றைக்கு 3 பர்மா அகதிகளைப் பிடித்தால் 25 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 3 அகதிகளைக் கொண்டு வந்து ஊரில் வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் வாங்கி அவர்கள் பெயர்களை சீட்டுக் குலுக்கலில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு போட்டை கொடுக்காமல் தாங்களே எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு ஆயிரம் அல்லது 500 ரூபாய் கொடுத்து அனுப்பி விடுகிறார்கள். அந்த

[திரு. குழ. செல்லையா]

[1973 மார்ச் 12]

3 பேரும் மீன் பிடிக்கிற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக, மீன் பிடிக்கிற தொழில் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் அக்கறையில்லை. மீன் பிடிக்கிற தொழில் தெரிந்தவர்களா என்று ஆராய்ந்து அறிந்து சான்றிதழ்கள் கொடுத்தால் அக்கறையில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் எங்கள் பகுதியில் தொழில் தெரியாதவர்கள் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வியாபார நோக்கத்தோடு இப்படி ஆட்களைப் பிடித்து கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் இன்றைக்கு மீனவர் சமுதாயமும், சில இடங்களில் முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்களும் தொழில் செய்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேருமில்லாமல் யார் யாரோ கிராமத்தில் இருக்கின்ற கோடிஸ்வர்கள், பணக்காரர்கள் அங்கே அரசாங்க மானியத் தொகையோடு வழங்கப்பட்ட படகுகளை 10 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து சொந்தமாக வாங்கி தொழில் செய்கிறார்கள். இப்படி எங்களுடைய பகுதியில் ஏராளமாக நடக்கிறது. எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த அரசு இந்த படகுகளை வழங்குகிறதோ, எந்த திட்டத்தை எண்ணி எந்த எண்ணத்தில் வழங்குகிறதோ அதற்கு ஒத்துவராதபடி இந்தப் படகுகளை வாங்கிக் கொண்டு போய் 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்கிறார்கள்.

மு.ப.
11.00

மேல் அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட தேதி அன்று வருகிறேன் என்று முன் கூட்டியே அறிவித்துவிட்டு வரும்போது இந்தப் பணக்கார வியாபாரிகள் யார் மீது போடப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களை அழைத்து வந்து இரண்டு மூன்று நாட்கள் அங்கு அவர்களைத் தங்க வைத்து அதிகாரிகளிடம் காண்பித்து அவர்கள்தான் தொழில் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிற தன்மையில் நடந்து கொள்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்தப் படகுகளைப் பற்றிப் பேசும்போது தனியார் இடத்தில் அவற்றை வாங்கும்போது விலை குறைவாகவும், அரசு அதை மீனவ சமுதாய மக்களுக்குக் கொடுக்கும்போது அதன் விலை அதிகமாகவும் இருப்பதாக அந்தப் பகுதி மக்கள் சொல்கிறார்கள். காரணம், அரசு உற்பத்தி செய்கிற படகுகளுக்கு விலை அதிகமாகவும் தனியார் உற்பத்தி செய்கிற படகுகளுக்கு விலை மலிவாகவும் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதில் எந்த அளவிற்கு ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது அல்லது இடையில் பணம் சேரம் போகிறதா என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது என்றால் அதைத் தனியாரிடம் விட்டுவிட்டு அரசுமேற்பார்வை செய்து அதைச் செய்து எந்த அளவிற்கு ஏழை மீனவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கமுடியுமோ அந்த அளவிற்குக் குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. குழ. செல்வையா]

மேலும் இந்த என்ஜின்கள், நல்ல என்ஜின்கள் பொருத்தப்படுவதில்லை. பான்மார் என்ஜின்தான் சிறந்த என்ஜின்கள் என்று மீனவ மக்கள் சொல்பவர்கள். அவை வைத்து செய்ய படகுகளில்தான் ஆழ்கடலில் வேகமாகச் சென்று மீன் பிடிக்க வசதியாயிருக்கிறது. இன்று போடப்படுகிற என்ஜின்கள் எல்லாம் சிறு காலத்திற்குத்தான் பயன்படுத்த முடிகிறதே தவிர பெரும்பாலும் அத்தனை என்ஜின்களும் நல்லமுறையில் வேலை செய்வதாக இல்லை, அந்த என்ஜின்கள் மிகக்குறுகிய காலத்தில் பாழ்பட்டுப் போகின்றன என்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. உப்புத் தண்ணீரில் ஓடுவதன் காரணமாக அந்த என்ஜின்கள் எல்லாம் நீண்ட காலத்திற்கு நல்லமுறையில் வேலை செய்ய முடியவில்லை என்ற பல்வேறு குறைபாடுகள் அமைச்சரவையின் கவனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

1968-ம் ஆண்டு என்றுதான் கருதுகிறேன், அண்ணா காலத்தில் கூட யான்மார் என்ஜினை வைத்து ஜப்பான் நாட்டோடு இரண்டறக் கலந்து கூட்டு முயற்சியில் படகுகளைக் கட்டலாம், நல்ல என்ஜின்களை வரவழைக்கலாம் என்ற திட்டத்தை பேரறிஞர் அண்ணா காலத்தில் உருவாக்கினார்கள். அதேபோல் நல்ல முறையில் தக்க என்ஜின்கள் பொருத்தப்பட்டு உழைக்கக் கூடிய படகுகளையும் தயாரிக்கும் பணியில் அரசு ஈடுபடவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் தனியார் சிலரது மூலதனத்திற்காக அல்லாமல் மீனவ சமுதாயத்தினர் இந்தப் பலனைப் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நாம் பணியாற்றவேண்டும். இன்னும், கிராமப்புறங்களில், உட்புறங்களில், மீன் குஞ்சு வளர்ப்பு போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மீன் குஞ்சு வளர்ப்பு என்பது விளம்பரத்திற்காக செய்யப்படுகிற காரியமாக இருக்கிறதே தவிர அது உண்மையில் லாபத்தைப் பெற்றுத் தருவதாக இல்லை. நான் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக பத்து ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறேன். எங்கள் ஒன்றியத்திலும் மீன் குஞ்சுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன, மீன்குஞ்சு வளர்ப்புத் திட்டம் என்று வேண்டுமானால் போர்ட் போட்டுக்கொள்ளலாமே தவிர இந்த மீன்குஞ்சுகள் வளர்க்கும் திட்டத்தினால் எந்த ஒரு ஒன்றியத்திற்காவது இதிலிருந்து வருமானம் வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் செலவுக் கணக்குத்தான் கூடுதலாக இருக்கிறதே தவிர எங்கும் லாபம் வந்ததாக எங்குத் தெரியவில்லை.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் வரும்போது பல ஊராட்சி மன்றங்களில் மீன் குஞ்சுகள் வளர்ப்புப் பண்ணை என்று சிமென்ட் தொட்டிகள் இருக்கின்றனவே தவிர மீனும் இல்லை, மீன் குஞ்சுகளும் இருப்பதில்லை, அவற்றை

[திரு. குழ. செல்லையா]

[1975 மார்ச் 19]

வளர்க்க முடியவில்லை. அவற்றைக் குளங்களில் விட்டால் வளர்க்கமுடிகிறதே தவிர தொட்டிகளில் விடுவதால் நிச்சயமாக அதிலிருந்து நாம் லாபம் பெற முடியவதில்லை, அதனால் நஷ்டம்தான் வருகிறது. அந்த அளவிற்கு பஞ்சாயத்துகளுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது.

எனவே இப்படி மீன் குஞ்சுகளை வளர்ப்பதை விட்டு விட்டு நல்ல வருமானம் தரக்கூடிய வகையில் தவளைகளை வளர்க்கலாம். தவளைகளை வளர்ப்பதில் கஷ்டமில்லை, சிரமமில்லை. பயமும் இல்லை. கிராமமக்கள் மீன்களைப் பிடிப்பதைப் போல் தவளைகளைப் பிடிக்கமாட்டார்கள். ஆக, தவளைகளை வளர்ப்பதில் சிரமம் இல்லை என்ற முறையில் அந்தப் பணியினை மேற்கொண்டால் நல்ல வருமானத்தை இந்த அரசு பெறமுடியும்.

இன்னும் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள, பலபகுதிகளில் உள்ள பல்வேறு விதமான திட்டங்களை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு திட்டத்தை எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எப்படி எப்படி அமைக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கடற்கரை ஓரமாக உள்ள கிராமப்புறங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் குளங்களை ஏலத்திற்கு விடுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் யாரோ ஒருவர், மீனவர் அல்லாதவர் அந்தக் குளங்களை பத்து பதினைந்து ரூபாய்க்கு ஏலத்திற்கு எடுக்குகிறார்கள். அந்தக் குளங்களின் அமைப்பு, அதிலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்பது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. ஒன்றியங்களுக்குத்தான் தெரியும். எனவே அவற்றையெல்லாம் ஒன்றியப் பகுதிகளுக்கு விட்டுவிடவேண்டும். மீனவர் கூட்டுறவு சங்கம் என்ற அடிப்படையில் விட்டு விடக்கூடாது.

திருச்செந்தூர் வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விட்டுவிடவேண்டும், காரணம், குளங்கள் கடலோரப் பகுதிகளில் இருக்கின்றன. ஒரு பகுதிக்கு அப்படி, இன்னொரு பகுதிக்கு வேறு ஒரு விதத்தில் செய்யவேண்டும் என்று என் சொல்கிறேன் என்றால் அந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றவாறு செய்யப்படவேண்டும்.

அடுத்து, மீன்வளத் துறை பெரிதொரு துறையாகும். விவசாயத் துறைச் செயலாளர் இரண்டையும் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்வது, மீன்வளத் துறைக்கு என்று ஒரு செயலாளரும், விவசாயத்துறைக்கு என்று ஒரு செயலாளரும் தனித்தனியாக போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் அவர்கள் அழைக்கப் பட்டார்.)

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம் அரசு கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மீனவனத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை வழங்க நான் முன்வருகிறேன்.

பொதுவாக, தமிழக அரசு மீனவ மக்களுடைய குறைகளைத் தக்க முறையில் எப்படி நிறைவு செய்வது என்பதை அறிய அடிக்கடி அரசு அதிகாரிகள் கருத்தரங்குகளை நடத்தி அவர்களின் குறைகளை அறிந்து அவற்றை நிறைவு செய்யும் ஆர்வத்தைக் கண்டு இந்த மன்றத்தின் கார்பாக அந்த அதிகாரிகளை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இருக்கிற சிறு சிறு குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவும் நாள் முற்படுகிறேன்.

பொதுவாக கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கிற மீனவ மக்களின் குறைகளை, அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகள் துயரங்களை அதிகாரிகள் நன்கு உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு எல்லா வகைகளிலும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உள்நாட்டில் உள்ள சில மீனவர்கள், அடையாறு பகுதியிலும், எண்ணூர் பகுதியில் ஓடுகின்ற ஆறுகளில் மீன் பிடித்து பிழைக்கக்கூடிய நிலையில் சில மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த ஆறுகளில், எண்ணூருக்கு அருகில் உள்ள ஆற்றில் கழிவு நீர் கலந்து, அதாவது சுத்திகரிப்பு சாலையில் உள்ள கழிவு நீரால் அந்த ஆற்று நீர் பாதிக்கப்பட்டு அதிலுள்ள மீன்கள் எல்லாம் செத்துவிடுகின்றன. ஆகவே அந்தப் பகுதியில் உள்ள மீனவர்களுக்கு பிழைப்பு இல்லாமல் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் அடையாறும் கழிவு நீரால் பாதிக்கப்பட்டு, அங்கு நீர் கெட்டு விட்டதால், அதை தூர்வாரி அந்த ஆற்று நீரை சுத்தப்படுத்தினால்தான் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மீனவ மக்கள் மீன் பிடித்து பிழைக்க முடியும். இதை உணர்ந்து, மீன் பிடி தொழில் அறவே இல்லாததால், அந்த மீனவர்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு ஐம்பது ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை கொடுத்துவருகிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்தப் பகுதியில் கழிவு நீர் கலக்காமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எண்ணூரில் உள்ள ஆற்றில் அங்குள்ள எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலையில் உள்ள கழிவு நீர் கலந்து விடுகிறது. அதன் காரணமாக அங்குள்ள ஏராளமான மீன்கள் செத்துவிடுகின்றன. எனவே மீன்கள் வளர வசதியில்லாமல் போய் விடுகிறது. இந்தக் கழிவு நீர் கலப்புக் காரணமாக அங்கு

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

[1973 மார்ச் 19]

உற்பத்தியாகி வந்த எரால் மீன் உற்பத்தி இப்போது மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த ஆற்று நீரில் கழிவு நீர் கலக்காமல் இருப்பதற்கான தகுந்த நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் பொன்மலைப் பகுதியில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் கழிவு நீர் மொத்தமும் வெண்ணாறு, கிரான்ட் அணைக்கட்டு, காவேரி, உள்நாட் ஆறுகளில் கலந்து அங்குள்ள மீன்கள் செத்துப் போகின்றன என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் வந்துள்ளன. அங்கும் அந்த ஆற்றுத் தண்ணீர் கொடாமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அங்குள்ள மீனவர்கள் மீன் பிடித்துத் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தமுடியும்.

உள்நாட்டு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 250 விதம் கடன் தொகை இப்போது வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதை தற்போது நிறுத்து வதற்கு ஒரு ஆலோசனை இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அந்தச் சங்கங்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதேதவிர இது வேறு அல்ல. ஆகவே இதை நிறுத்தாமல் தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டும். உள்நாட்டு நீர்நிலைகளை, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பி.டபிள்யூ.டி. நீர்நிலைகள் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தான் ஏலம் விடவேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவு இருந்தம்கூட அதை மீறி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் தனியார்களுக்கு அவற்றை ஏலத்திற்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். அதை உடனடியாக நிறுத்தி மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே தொடர்ந்து அவைகளை ஏலத்திற்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்நிலைகளில் மீன் குஞ்சுகள் விடப்படுவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். திலேபியா என்ற மீன்குஞ்சுகளைத்தான் விடுகிறார்கள். அவை விலை போகாது இருக்கின்றன. எனவே அதற்கு பதிலாக மிருகால. கண்ணடிகண்டை, ரோகு, கடலு போன்ற மீன் குஞ்சுகளை விடவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன்மூலம் அந்த மீனவகைகள் பெருகவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு மீனவர்களுக்கு வாழ ஓரளவிற்கு வசதியாகவும் இருக்கும்.

அடுத்து, மீனவர் கூட்டுறவு பெடரேஷன்மூலம் விசைப்படரு ரூ. 23,000-க்கு கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் தனியார்கள் கட்டும் விசைப்படருகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 19,750-க்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அரசு கட்டும் படகுகளுக்கு ரூ. 23,000 ஆவது ஏன்? இதைக் கவனித்து இதிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்கி மீனவர்களுக்குத் தக்க வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். மீனவர்கள் பாண்டியன் போட்டியார்ட் கட்டும் விசைப் படகுகளைத்தான் அதிகமாக விரும்புகிறார்கள். அவை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

(மணியடிக்கப்பட்டு திரு. லத்தீப் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள்.)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த ஹரிஜன நலத் துறை மானியத்தின்மீதும், மீனளத்துறை மானியத்தின்மீதும் ஓரிரு கருத்துக் களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

ஹரிஜன மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசு சுமார் 8 கோடி அளவுக்கு மானியம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அந்த ஒதுக்கீட்டைப்பற்றி நான் சிலவற்றைச் சொல்லுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லியதுபோல் கல்விக்காக 73 சதவிகிதம் நாம் அந்தத் தொகையிலிருந்து செலவிடுகிறோம். மற்ற முன்னேற்றங்களுக்காகவும் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம், விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம், மற்ற மற்ற, துறைகளில் முன்னேற்றம், என்று எல்லாவற்றிற்குமாக 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்தத் தொகை போதாது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, நாம் இவ்வளவு தொகையை ஒதுக்கிச் செய்து நாம் ஹரிஜனங்களுக்குச் சில திட்டங்களை வகுக்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்குக் கல்வி வசதி கொடுத்தது விடுவதுடன் நின்று விடாமல் பொருளாதாரத்தில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து உதவுவதுடன் நின்று விடாமல், நம்முடைய சமுதாயத்தில் ஒரு மானசிகமான ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தச் சமுதாயம் பிறப்படுத்தப்பட்ட சமுதாயம், ஒதுக்கப்பட்ட சமுதாயம், தீண்டப்படாத சமுதாயம் என்கிற கருத்தை மாற்ற வேண்டும். அது வரையில் நம்முடைய பணி தொடர்ந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டின் பழங்குடி மக்களாக இருக்கும் அந்தச் சமுதாய மக்களின் எண்ணத்திலே நம்மோடு இருக்கக்கூடிய சமரசம், சௌஜன்யம், சம அஸ்தஸ்து சம வாய்ப்பு என்ற உணர்வு ஏற்படவேண்டும். அனாத எண்ணம் என்று நிறைவேற்றப்படுகிறதோ அன்றுதான் நாம் ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மை யிலேயே நீதி செய்தோம் என்று திருப்திப்பட முடியும். அப்படிச் செய்ய வில்லையென்றால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நாம் நீதி செய்தவர்களாக ஆக மாட்டோம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு மிகுந்த பெருமை உண்டு. நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள மக்களாகட்டும், அல்லது இங்கே இருக்கிற ஆட்சியாக இருக்கட்டும், அந்த ஹரிஜன மக்களிடையே ஒரு சமரச சௌஜன்ய, சம அஸ்தஸ்து ஏற்படவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே முனைப்போடு வேலை செய்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அரசின் இந்தக் கொள்கையை மக்கள் ஓரளவிற்கு ஏற்று நம்முடைய நாட்டிலே எந்த

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1973 மார்ச் 19]

விதமான பாகுபாடும் இன்றி, பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை இன்றி, மக்கள் ஓரளவிற்குச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்ற உண்மையை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்மையில் 10 மாதங் களுக்கு முன்பாகப் பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. ஹரிஜன மக்கள் எத்தனை பேர் தீக்கிரையாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற விவரம் கேட்கப்பட்டது. அந்தக் கேள்வி மக்களவையில் கேட்கப்பட்டபோது, அங்கேயிருந்த அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரம் தருகிறார்கள். உ.பி., பீகார், ராஜஸ்தான், ஆந்திரா ஆகிய மாநிலங்களில் மொத்தமாக 3 ஆண்டுகளில் 1,150 ஹரிஜன மக்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் அப்படிப்பட்ட இழி நிலை இல்லை. ஹரிஜனங்கள் எல்லாம் ஓரளவிற்கு இங்கே சம உரிமையோடு வாழக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்றால் அது இன்றைக்கு இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பகுததறிவுக் கொள்கைதான் என்று என்னாலே சொல்ல முடியும்.

இங்கே சில புள்ளி விவரங்களைத் தந்து இருக்கிறார்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் துறையில் முன்னேற்றத்தைச் சம நிலையிலே செய்து இருக்கிறார்களா என்ற ஐயம் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது ஏற்படுகிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 167 பள்ளிகள் அந்தச் சமுதாயத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பாடிக்கின்ற மாணவர்கள் 8,912 பேர் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 9,798 என்று இருக்கிறது. ஆனால் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 147 ஆக இருக்கிறது. மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ள வடாற்காடு மாவட்டத்தில் குறைந்த அளவு பள்ளிகள் இருப்பது ஏன் என்று தெரியவில்லை.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக மலைஜாதி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்கேதான் ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை இருக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டத் தில் மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆலங்காயம் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது மிக உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். “மலை வாசி மக்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆட்சிக்கு அவர்கள் செல்லப்பிள்ளைகள். இந்த ஆட்சி அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அதிகமாக நடவடிக்கை களை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள்.” ஆனால் அந்த ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் போதிய அளவுக்கு முன்னேற்றம் இல்லை என்று பார்க்கிறபோது, ஏன், ஏன் என்ற கேள்விக்கு குறி எழுகிறது. அரசு அதற்கு அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அமைச்சர் கொடுத்துள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், கூட்டுறவுத் துறையில் பல சங்கங்கள் ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். அதற்காகப் பல திட்டங்களை வகுத்து இருக்கிறோம். 20 மைல் பாடபளவறகு மேலாக உள்ள ஜவவானு மலைப்பகுதியில் அத்தகைய அக்கறை காட்டப்படவல்லது புதுார் என்ற இடத்தில் ஒன்று வைத்து இருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் ஒன்றும் இல்லை. கூட்டுறவுத் துறை அவர்களுக்கு எந்த வதமான ஊக்கத்தையும் அளிக்கவில்லை. அதைப் புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏலகிரியில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடத்துகிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இருக்கிற மாணவர்களுக்கு உணவுக்காக மிகமிகக் குறைந்த தொகை கொடுக்கிறார்கள். 30 பைசாதான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த 30 பைசாவில் அவர்கள் மல்ல சத்துணவு சாப்பிடமுடியுமா. அங்கேயுள்ள சீதோஷ்ண நிலைக்கு “தேரிகொயர் துயூட்டிரியஸ் புட்” ஆகவே, அந்த 30 பைசாவை 50 பைசாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. மு. இராமன் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

நான் மலைப்பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். எனக்கு இரண்டு நிமிடங்கள் அதிகமாகக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): காட்டுப் பகுதியிலிருந்து வந்திருந்தாலும், நாட்டுப் பகுதியிலிருந்து வந்திருந்தாலும் ஒரே விதி முறைகள்தான் உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிவடைந்துவிட்டது. ஏற்கெனவே 3 நிமிடங்கள் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். அந்த ஏலகிரி பகுதியில் இருக்கிற மக்களுக்கு அரசு ரக்குகள், கம்பனிகள் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அவர்களுக்கு நிலப் பட்டாங்கள், வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்கிற பொது மிகுந்த தாமதம் ஏற்படுகிறது. தேவையில்லாத நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் நில ஆர்ஜிதம் செய்தால் நல்லது அல்லது அரசு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யலாம், என்று சொல்லி இந்த மானியத்தின் மீது அதிகப்பணம் அடுத்த ஆண்டிலேனும் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. இராமன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்புத் தந்ததற்கு முதலில் எனனுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. மு. இராமன்]

[1973 மார்ச் 19]

1942-ம் ஆண்டிலிருந்து வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டவ் வந்த அரிசன சமுதாயத்தை வாழ்க்கைத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் முன்னேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக 1949-ம் ஆண்டு 1¼ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இந்தத் துறைக்கு இன்றைய தினம் ரூ. 8,16,35,200 ஒதுக்கீடு செய்திருக்கும் தனமை குறித்து மகிழ்ச்சி கொள்ளுவதுடன், அதற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் தென்னகத்தில் 1 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்காக எட்டுக் கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. 400 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் 100 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்விக்காக செலவிடப்படும் தொகை அனைத்தையும் கல்வி இலாக்காவே பொறுப்பு ஏற்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கலவககாகச் செலவாகும் 100 கோடி ரூபாயில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்விக்காகவும், ஆசிரியர்களுக்கும், பள்ளிக்கூடக் குழந்தைகளுக்கும், மதிய உணவுக்காகவும், புத்தகங்களுக்காகவும் செலவழிப்பதில் என்ன கெட்டுப் போய்விடும். இதனைத் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களின் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற 6 கோடி ரூபாயையும் கல்வி இலாக்காவே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த 6 கோடி ரூபாய் போனால், எஞ்சியுள்ள 2 கோடி ரூபாயைக்கொண்டு அரிசன மக்களுக்கு என்ன நல்ல காரியம் நடக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1949-ல் மதிய உணவுக்கு 15 காசு என்று சொல்லி, 525 கிராம் போட வேண்டும் என்று போடப்பட்ட உத்தரவு 1973-லும் அப்படியே இருந்து வருகிறது. 1949-லே அரிசி விலை, பருப்பு விலை என்ன, இப்போதுள்ள விலை என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். 15 காசு என்பதை 25 காசு என்று ஆக்கினால்தான் உள்ளபடியே 875 கிராமங்களுக்குச் சோறு போடமுடியும். உள்ளபடியே இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால், 875 கிராமங்களில் அது நடைபெறுவதில்லை. அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் போய் பார்வையிடுகிறார்கள். இருந்தாலும் நடைபெறுவதில்லை.

நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உள்ளாட்சித் துவக்கப் பள்ளிகளில் 6 காசுக்குத் தான் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். நான் 15 காசு தருகிறேன் என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பொருந்தாது. ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்கீழ் கல்வி இருப்பதால், கேர் நிறுவனத்தில் கொடுக்கிற உணவை,

1973 மார்ச் 19]

[திரு. மு. இராமன்]

அமெரிக்காவிலிருந்து வருகிற உணவைத் தருகிறார்கள். அதைக்கூட மூன்று மணிக்கு சிறுநீர் கழிக்கின்ற இடைவேளையில் அந்த கேர் உணவை வாங்கிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மாணவர்கள் கால் வயிற்றுக்கூட சாப்பிட முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையில் உள்ள பாடசாலைகளைச் சென்று பார்வையிட்டால் தெரியும். அழகாகச் சொல்லி விட்டால் மட்டும் போதாது என்பதைச் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்துக்காக இதுவரையில் 80 ஆயிரம் குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், வீடு கட்டுவதற்கு எந்த வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பேரவை உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். மனை உள்ளவர்களுக்கு வீடுகட்டித் தரும் முறையில், தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு 10 ஆயிரம் கல்வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படி அறிவிக்கப்பட்டுள்ள கல்வீடு திட்டம், இதுவரையில் கட்டப்பட்ட கல்வீடுகள் போல் இருக்கக்கூடாது. ஏற்கெனவே முன்னால் இருந்த ஆட்சியில் ரூ. 500 வீடு கட்ட கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது ரூ. 1,500 கொடுக்கப்படுகிறது. அதைக்கொண்டு வீடு கட்டமுடியுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். குடிசை மாற்று வாரியம் அமைத்திருப்பது போல், வீடுகள் அமைக்க தாழ்த்தப்பட்ட நலத்துறை விட்டுவசதி மேம்பாட்டு வாரியத் தலைவரை நியமிக்கவும், வீடுகளை நல்ல முறையில் கட்டித் தரவும் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன பள்ளிகளுக்குப் புத்தகங்கள் காலா காலத்தில் வழங்குவது கிடையாது. பள்ளிக்கூடம் திறப்பது குன் மாதத்தில். புத்தகம் வழங்குவது டிசம்பர், சனவரித் திங்களில் என்றால், கல்வி வளர்ச்சி எப்படி இருக்கும்? இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த நிலை நீடிக்கிறது.

அடுத்து, உணவு விடுதிகளுக்குப் பதிவேடுகள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வழங்கப்படுவதில்லை. விடுதிக் காப்பாளர்கள் கையால் பதிவேடுகளை எழுது கிறார்கள். நான் பல பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களையும், விடுதிக் காப்பாளர்களையும் சந்தித்தேன். 4 ஆண்டுகளாகக் கொடுக்கவில்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விடுதிகளைச் சென்று பார்த்தால் தெரியும்.

அடுத்தபடியாக விடுதி மாணவர்களுக்கு, பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு பொங்கல், தீபாவளி காலத்தில் சீருடை அளிக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குச் சீருடை வழங்கப்படுவதில்லை. இதைப் பார்க்கின்றபோது

[திரு. மு. இராமன்]

[1973 மார்ச் 19]

எதிர்வரிசையில் உள்ளவர்கள் மக்களிடத்தில் தவறாகப் பிரசாரத்தைச் செய்கிறார்கள். இதைத் தவிர்க்க இந்த ஆண்டாவது சீருடை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சபைமுன் வைக்கப் பட்டிருக்கிற அரிசன நல மானியக் கோரிக்கைக் குறித்து வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு முன்னால் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த விவாதங்களுக்கெல்லாம் பதிலளிக்கின்றபோது, அமைச்சர்கள் எல்லாம் மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற குறைகளையும், கோரிக்கைகளையும் விசேஷமாகக் கவனித்து அதை நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்று ஒவ்வொரு தடவையும் வக்குறுதி அளிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மானியத்தில் 1967-லிருந்து தொடர்ந்து நான் குறையைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அந்தக் குறை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை முதலில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசனங்களைவிடப் பழங்குடி மக்கள்தான் மிகப் பிரதானமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பது எவ்வளவு பேரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாகும். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் பாலமலையில் வாழ்கின்ற பழங்குடி மக்கள்மீது அரசின் கடைக்கனா பதியாமல் இருப்பது கண்டு நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். அவர்கள் கால்நடையாகச் செல்வதற்குக் கூட பாதை இல்லாத நிலைமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊரில் மின்சார விளக்கு போட்டிருக்கக் கு. 1,80,150-ல் ஒ.5 எஸ்டிமேட் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு இன்னும் அனுமதி வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது.

இது போன்று அங்கே இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள மாணவர்களுக்கு மாணவர் இல்லங்களோ, உணவு, உடை எதுவும் அளிக்கப்படுவதில்லை என்பதையும் வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். அரிசன இலாக்காவால் செய்யப்படுகின்ற ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் நாம் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்கின்றோம் என்பதைவிட, இந்தப் பணம் எவ்வளவு பயன்படுகிறது, அரசாங்கத்தின் உத்தரவுகள் எவ்வளவு நல்லமுறையில் செயல்படுகின்றன என்பதுதான் பிரதான அம்சம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது சம்பந்தமாக இரண்டு உதாரணங்களைச் சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவரையில் சபாநாயகர் அவர்கள் நேரம் அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. எம். சபேந்திரன்]

என்னுடைய தொகுதியில் குரப்பள்ளி பஞ்சாயத்தில் குப்பம்பட்டி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அதில் அரிசனச் சேரி ஒன்று இருக்கிறது. அதில் சுமார் 100 குடும்பங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் வாழ்பவர்களுக்கு வீடுகள் வசதியில்லை என்பதற்காக வேறு இடத்தில் வீடு கட்டித்தர நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலத்தில் ஒரு செட்டியார் விவசாயம் செய்து வந்தார். செட்டியாரிடத்திலிருந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள நடவடிக்கைகள் வந்தவுடன், செட்டியார் அந்த நிலத்தை ஒரு கவுண்டருக்கு விற்கார். கவுண்டர் நிலத்தில் கிணறு வெட்டி, சுற்றிலும் சுவர் எழுப்பி விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்தார். அதை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஏற்பட்டபோது, அந்நாள் சட்டசபைச் சேர்ந்த கந்தப்பக் கவுண்டர் நிலம் வாங்கி கவுண்டருக்கு உதவி செய்து அவருக்குப் பட்டா வாங்கித் தர ஏற்பாடுகள் செய்து, நிலத்தைப் பட்டா வாங்கித் தந்து விட்டார்கள் என்று அங்கேயுள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆகவே, இன்றைக்கு அரிசன சேரிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் விற்கப் பட்டு, இன்றைகுவருக்குப் பட்டா செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில், அவர்களுக்கு வீடு இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக புகார்கள் செய்யப்பட்டு, செவிஸ்ரீ டிவிஷனல் அபிசர், தாசிஸ்தார் அகியோர் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்து, அதற்குப் பின்னாலும் அவர்களுக்கு விமோசனம் இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலம், வேறொருவருக்குப் பட்டா செய்யப்பட அனுங்கட்சியில் இருப்பவர்கள் உதவிசெய்து, அரிசனங்கள் வீடு இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் வேதனை அளிக்கின்ற ஒன்றாகும்.

அதே போன்று நங்குவள்ளியில் அரிசனச் சேரியை மெயின் ரோடாகிய மேட்டூர் பாதையுடன் இணைக்க ஒரு இணைப்புப் பாதை போட 1964-ம் வருடம் உத்தரவு போடப்பட்டது. 1964-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் அது கெஜட்டில் வெளியிடப்பட்டு, அதை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. 4-1-1965-ல் ஆறாம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால், நில உடமையாளர் தர்மலிங்கம் செட்டியார் உயர்நீதி ஊன்றம் சென்று ரிட் பதிவு செய்து 26-9-1967-ல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

இப்படித் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட பின்னால், நிலவுடைமையாளர்கள் தற்போது எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கைவிட வேண்டுமென்றும், தாங்கள் இலவசமாகப் பாதை போடுவதற்கு வேறு நிலம் தருவதாகவும் 15-12-1967-லே அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். அந்த விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அரசாங்கம் மேற்படி நடவடிக்கை எடுக்க

முற்பகல் 11.30

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1973 மார்ச் 19]

வேண்டாம் என்று 27—12—1967-ல் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தது. இதனால் ஏற்பட்ட நிலைமை என்னவென்று பார்த்தால் சுமார் 50 ஆண்டுகளாக அரிசன மக்கள் பயன்படுத்தி வந்த அந்தப் பாதையை அவர்கள் விரும்பிக் கேட்டும் அது கிடைக்காமல் போய்விட்டது. மேல் ஜாதிக்காரர்கள் அந்தப் பாதையைக் கொடுக்க விரும்பாததால் அவர்களுக்கு அது கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இன்னும் அரிசனங்களுக்குச் சலுகை செய்வதாகச் சொல்கின்ற இந்த அரசாங்கம் மேல் ஜாதிக்காரர்கள் சொல்வதைத்தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பின்னால் அந்த அரிசனங்கள் தங்களுக்குத் தாங்கள் கேட்ட பாதைதான் வேண்டுமென்று கேட்டு, கிளர்ச்சி, உண்ணாவிரதம் நடத்தி பின்னால் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அதனால் இந்த அரசாங்கம் இலவசமாகக் கொடுத்த பாதையை விட்டுவிட்டு, பழைய பாதையே அந்த அரிசனங்கள் பயன்படுத்த வகை செய்யவேண்டுமென்று 19—10—1970-ல் அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தது. அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டும் இதுநாள் வரையில் அதைச் செயல்படுத்தவில்லை. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி 7—8—1971-ல் வட சேல மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு இந்த விஷயத்தைப்பற்றித் தமிழ்நாடு கெஜட்டில் விளம்பரப்படுத்திய பின்னால்தான் வேலையைத் துவங்கமுடியும் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றிப் பின்னால் 21—8—1971-ல் அரசாங்கத்திற்குப் கடிதம் எழுதப்பட்டது. அதற்கு நில ஆர்ஜித நோட்டீபிக்கேஷன் 12—3—1971-ல் செய்யப்பட்டதாகவும் 10—4—1971-லே அதுபற்றி கெஜட்டில் வெளியிட்டதாகவும் 13—10—1971-ல் அறிவிக்கப்பட்டது இவ்வளவும் நடந்த பின்னாலும் இன்னும் அந்தப் பாதை வேலை நடைபெறவில்லை. 1964-லே இருந்து 1973 வரையில் வற்புறுத்தப்பட்டும் இன்னும் வேலை நடக்கவில்லை என்றால் அதற்கு என்ன காரணம். அந்தச் செட்டியாருக்குத் துணையாக இங்கே ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற செட்டியார்கள் இருப்பதால் தான் இந்தத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் அடிக்கத் திருத்தமாக நான் கூறிக் கொள்கிறேன். இதுபோன்ற அரசாங்கத்தில் இருந்தால் அரிசன மக்கள் எப்படி நன்மையடைய முடியும்? அரசாங்கம் அரிசனங்களுக்குச் சலுகை அளிப்பதாக எப்படிச் சொல்லமுடியும்? ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்ற அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவேதான் காவேரிபுரத்திலே இருக்கின்ற செட்டித்தோட்டமும் சக்கரையும் இருக்கின்றன. அங்கும் இன்னும் அரிசனங்களுக்கு நடை பாதைக்கு நிலம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆலமரத்துப்பட்டி அரிசனங்களுக்கு அவர்களின் நீண்டநாள் கோரிக்கையாக இருந்துவருகிற—சுகாட்டுப்பாதை

1973 மார்ச் 19]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

ஒதுக்கப்படவில்லை. தண்டா பஞ்சாயத்திலுள்ள அரிசனங்களுக்கும் வீரக்கல் புதூர் கிராமத்திலுள்ள அரிசனங்களுக்கும் இன்னும் வீட்டுமனைகள் ஒதுக்கப் படவில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது.) அடுத்த மெட்டர் டவுன்ஷிப்பிலுள்ள அம்பேத்கார் நகர், காமராஜ் நகர், கவிபுரம் நகர் சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு மனை இல்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற.
(மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே இன்றைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் மீனள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து அரசு செயல்படுத்துகின்ற திட்டங்களைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால முடிவிலே கிட்டத்தட்ட ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 லட்சம் டன் என்ற அளவிலே மீன் உற்பத்திப் பெருக்கத்தை உருவாக்குகின்ற வகையிலே பற்பலத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். இப்படிப்பட்டத் திட்டங்களிலே ஒன்று—என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த பெரியதாழையில் ஒரு பனிக்கட்டி உற்பத்தித் தொழிற்சாலைக்கு 1972-ம் ஆண்டு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. அந்தத் தொழிற்சாலையை 1973-ம் ஆண்டிலே கட்டி முடித்து, உற்பத்தித் தொடங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அங்கே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற வேலையைக் கொஞ்சம் துரிதமாகச் செயல்பட்டு, விரைவிலே வேலையைத் தொடங்குவதற்கு ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தத் துறையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுதவிர, அங்கே இருக்கின்ற குலசேகரப்பட்டினம் மரம்பு ஒரு காலத்திலே நல்ல துறைமுகமாக இருந்தது. அது இப்போது துறைமுகமாக இல்லை. எனவே, அங்கே ஒரு மீன்பிடித் துறைமுகத்தை அல்லது ஒரு தோணித்துறையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் ஏறத்தாழ ஆயிரம் விசைப் படகுகள் இந்த நாட்டிலே மீனவர்களுக்குச் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்ற குறிக்கோளில் ஓராஷு எட்டக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்றும், வருகின்ற ஆண்டிலே ஏறத்தாழ 254 விசைப்படகுகள் செய்துதரப்பட இருக்கின்றன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த சில ஆண்டுகளாக சாதாரண தோணி களுக்கும் கட்டு மரங்களுக்கும் இன்போர்டு என்ஜின்களும், அவுட் போர்டு

[திரு. சே. பி. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 19]

என்ஜின்களும் பொருத்தப்படும் என்று சொல்லிவந்து, முதலிலே கன்னியா குமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முட்டத்தில் இந்திய-பெல்லியத் திட்டத்தின்படி அலுட் போர்டு என்ஜின்களைக் கட்டுமரங்களிலே பொருத்திப்பார்த்தது, ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது என்றும், அதைப்போலவே தஞ்சை மாவட்டத்தில் தோணிகளுக்கு இன்போர்டு என்ஜின்களைப் பொருத்தி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது என்றும், அது இவை இப்போது ஆய்வில் இருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆய்வு என்ற நிலையைக் கடந்து, நடைமுறை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு வெகுவாகக் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அரசாங்கம் வழங்கும் விசைப்படகுகள் கொஞ்சம் வசதிப் படைத்தவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அனால் சாதாரணக் கட்டுமரங்கள் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் ஏறத்தாழ 30,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையிலே இப்படிப்பட்ட இன்போர்டு, அலுட் போர்டு என்ஜின்களைக் கட்டுமரங்களிலே பொருத்துவதற்கு, அதன் பயனாக அவர்கள் அடைவதற்கு வகைசெய்யப்பட வேண்டும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 258 லட்சத்திற்கு மானியம் கோரியிருக்கிற இந்த நோத்தில் ஏறத்தாழ 120 லட்சம்வரை விசைப்படகுகளுக்குச் செலவிடப்படுகிறது. அதிலே பத்தில் ஒரு பங்காவது, 10 லட்சம் அளவுக்காவது இப்படிப்பட்ட சாதாரணக் கட்டுமரங்களையும், தோணிகளையும் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு இன்போர்டு, அலுட் போர்டு என்ஜின்கள் இந்திய-பெல்லியத் திட்டத்தின்கீழ் செய்து தரப்படுவதற்குத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் எங்கள் பகுதியில் சாத்தான்குளம், ராதாபுரம், திருச்செந்தூர் கடலோரப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே விசைப்படகுகளும் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. நாட்டுப் படகு வைத்திருக்கின்ற மீனவர்கள் ஏறத்தாழ 30,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். விசைப்படகு வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் நாட்டுப் படகு வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக ஒரு பெரும் பிரச்சனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 1971-ம் ஆண்டிலே இரு சாராருக்கும் ஒரு சமரச உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதையும் மீறி விசைப் படகு வைத்திருக்கிறவர்கள் நடவடிக்கைகளால் தகராறு ஏற்படுகிறது. 1972-ம் ஆண்டிலே அரசு இதுபற்றி ஒரு ஆணை பிறப்பித்தது. அந்த உத்தரவில் வாரத்தில் ஒருநாள் தான் விசைப்படகுக்காரர்கள் கட்டுமரம் வைத்திருப்பவர்கள் மீன்பிடிக்கும் இடத்தில் மீன் பிடிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் கடனையும், மானியத்தையும் பெற்று விசைப்படகு வைத்திருப்பவர்கள் இந்த அரசாங்க உத்தரவை மீறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

அதனால் அங்கே இருக்கின்ற ஏறத்தாழ 30,000 நாட்டுப்படகு மீனவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தகராறு ஏற்படாமல் இருக்க, நாட்டுப் படகு வைத்திருக்கும் மீனவர்கள் பாதுகாப்பது, அரசாங்கம் உத்தரவை உடனடியாகச் சரிவர அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதில் நடைமுறையில் ஏதாவது சிக்கல் இருக்குமானால் அதைப் போக்கு வதற்கு உடனடியாகச் சட்டம் இயற்றக்கூடிய அதிகாரம் நமது அரசுக்கு இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பகுதியைப் பாதுகாக்கப்பட்ட இடமாக்க வேண்டுமானால் ஒரு சட்டத்தையே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வ. முத்து: தலைவரவர்களே, இன்று சட்டமன்றத்திலே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் 1973-74-ம் ஆண்டு அரிசன நலம்-மீன்வளத் துறை மானியங்களை ஆதரித்து, இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன்.

இந்த அரிசன சமுதாயம் முன்னேற ஒரே வாய் கல்விதான். ஆனால் ஆண்டுக்காண்டு கல்விக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கிவந்த நமது முசல்வர் அவர்கள் இந்த அண்டு குறைத்துவிட்டார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசன மாணவர்களுக்கு அரிசன பள்ளிகளில் மதிப உணவுக்காக 15 காசு வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் அரிசன மாணவர்களுக்கு வீட்டில் என்ன பற்றாக்குறை இருக்கிறதோ, அதே பற்றாக்குறைதான் பள்ளியிலும் இருக்கிறது. ஆகவே, இதை 25 காசாக உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன மக்களுக்கு உழவு மாடுகள் கொடுக்குவதற்கும், கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், மானியங்கள் கொடுக்கப்படுவது போல விவசாயக் காரியங்களுக்கும் அவர்களுக்கு மானியங்கள் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக விவசாய பம்பசெட்டுகள் வைப்பதற்கு மானியங்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களிலே அரிசனங்கள்தான் பெரும்பாலும் விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் கிணறுகளை வெட்டும்போது வெடி விபத்துக்களில் கை கால் இழந்த, சில வேளைகளில் உயிரையம் இழந்திடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே இப்படி விபத்துக்குள்ளாவதிடுகின்றவர்களுக்கு கட்டாயமாக நிதி உதவி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று தலைவரவர்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. வ. முத்து]

[1973 மார்ச் 19]

அடுத்து, துப்புறவுப் பணியாளர்கள் விஷயத்தில் சற்று கூடுதலாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மற்ற எந்தக் துறையில் வேலை நிறுத்தம் செய்தாலும் ஓய்வு பெற்றவர்களையோ அல்லது மற்றவர்களையோ வைத்துக் கொண்டு பணியினைத் தொடரலாம். ஆனால் துப்புறவுத் துறையில் உள்ளவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தால் யாரையும் இழுக்கமுடியாது. இது கீழ்த்தரமான வேலை என்று கருதி இதைச் செய்ய யாரும் முன்வருவது இல்லை. எனவே இந்த வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு அதிக சலுகைகளையும் வசதிகளையும் அளிக்க அரசு யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தீண்டாமை ஒழிப்பினை மேலும் தீவிரப்படுத்த வேண்டும். இன்னும் கிராமங்களிலே அரிசனங்கள் அரிசனங்களாகத்தான் நடத்தப் படுகின்றார்கள். காவல் நிலையங்களில் போய் அவர்கள் புகார்களைக் கொடுத்தால், கொடுக்கப்பட்ட புகார் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று தள்ளி விடுகின்றார்கள். கிராமத்தில் 100-க்கு 15 பேருள்ள அரிசனங்கள் உண்மைக்குப் புறம்பாக எதையும் சொல்லி அந்தக் கிராமத்தில் வாழமுடியாது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். கள்ளுக்கடையில் கூட ஜாதி இந்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பாட்டில்களில் அரிசனங்கள் குடித்துவிட்டார்கள் என்ற முறையில் பல அரிசனங்கள் தாக்கப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். போதையிலேயே ஜாதி பாகுபாடு என்றால் மற்ற நேரத்தில் எப்படியிருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்த்திட முடியும் என்றே கருதுகிறேன்.

நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினரானபிறகு நான் ஒரு பொது இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டிருந்தேன். அந்த வழியே வந்துகொண்டிருந்த ஒரு பெரியவர் தன் சொந்தக்காரன் என்று எண்ணி என்னை வணங்கிவிட்டுப்போனார். கூட இருந்தவர் நான் ஒரு அரிசன் என்பதை அறிவித்தபிறகு 100 அடி தூரத்திற்குச் சென்ற அவர் திரும்பிவந்து “தன் சொந்தக்காரன் என்று எண்ணிவிட்டேன்” என்று சொல்லி வணக்கத்தினைத் திரும்பிப்பெற்றுக் கொண்டுவிட்டார். சட்டமன்ற உறுப்பினரான எனக்கே இந்த நிலை என்றால் மற்றவர்களுடைய நிலையினை யோசித்துப்பார்த்து இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பினைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யக் கோரிக்கையைப் பாராட்டி நன்றி கூறி அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அரிசன நலத்துறை மானியத்தின்மீது எங்கள் கட்சி கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையினை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்,

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

முதலாவதாக இந்த மானியத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 815.35 லட்சத்தில் ரூ. 596.16 லட்சம் சுலவிக் காகப் போக மிச்சமுள்ள ரூ. 223.19 லட்சம் இதர தலைப்பின்கீழ் உள்ள பொருளாதார, சுகாதார, வீட்டு வசதிகளுக்காக செலவிட அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது. இப்படி வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி போதுமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இது போதாது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. மேலும் இதை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 816.35 லட்சத்தில் மத்திய அரசு உதவியாக நமக்குக் கொடுத்த தொகை எவ்வளவு? அதில் மாநில அரசின் பங்கு எவ்வளவு? என்று இதில் குறிப்பிடவில்லை. எனவே ஆமைச்சர் அவர்கள் இதற்கான விளக்கத்தைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கல்லூரிகளில் மலேசாதியினர் மாணவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 16 சதவிகித ஒதுக்கீடு போதுமா என்பதை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது இந்தக் கல்வி ஆண்டிலிருந்து செயல்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல 1969-70-ம் ஆண்டிலே ஒரு உயர் மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அதன்மூலம் அரசுப் பணிகளில் அரிசனங்கள் மலைவாசி மக்கள் அதிக இடம் பெறவதற்கான வசதி வாய்ப்புகளை பெருக்கித் தருவதில் ஆழ்ந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குழு தன் பணியினை எவ்வாறு ஆற்றியிருக்கிறது என்பதனையும் அதன் அறிக்கை என்ன ஆயிற்று, ஏன் அந்த அறிக்கை இந்த அவைமுன் வைக்கப் படவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தொழிலில் ஈடுபடும் அரிசனங்களுக்கு கடன் உதவிகளைக் கொடுத்துவருகிறோம். இதன்படி 22 தொழில்கள் குறிப்பிடப்பட்டு அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இப்படித் கடன் உதவிகள் அளிக்கப்படுகிறது. இதனைத் தவிர்க்க இந்த இந்தத் தொழில் என்பதை எடுத்து விட்டு அரிசனங்கள் ஈடுபடும் அனைத்துத் தொழில்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட கடன் உதவி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட வேண்டும். அது போன்று தொழில் கருவிகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட முறையில் வழங்கப்படுகிறது. அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டும் கருவிகள் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இதை மாற்றி எந்தெந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்களோ, அந்தத் தொழில்களுக்கான கருவிகளை அளித்திட வேண்டும் என்று தற்போதுள்ள அரசு உத்தரவை மாற்றிப்போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[தி.ந. கு. அ. பொம்மன்]

[1973 மார்ச் 19]

அடுத்து, வீட்டு வசதிக் கழகம். நான் ஏற்கெனவே பொதுவிவாதத்தின் போது இதைப்பற்றித் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றேன். பத்தாயிரம் வீடுகளை அரிசனங்களுக்கும் மலைவாசிகளுக்கும் கட்டுவது என்பது திட்டம் தாழ்ந்த அல்லது சமவெளிப் பிரதேசத்தில் இவர்களுக்காகக் கட்டப்படும் வீடுகளைப் போலல்லாமல் மலைவாசிகளுக்குக் கட்டப்படும் வீடுகள் கூரை சிமெண்டு ஷீட்டுகள் அல்லது ஆஸ்பெஸ்டால் ஷீட்டுகளைப் போட்டு நல்ல செங்கற்களினாலே அல்லது கருங்கல்லினாலே, கட்டிடங்களாகக் கட்டினால்தான் நீடித்திருக்கும். இதிலும் எந்த மாவட்டத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் அரிசனங்கள் இருக்கின்றார்களோ அந்த மாவட்டத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் மலைப்பிரதேசத்தில் மொபைல் மெடிகல் யூனிட்ஸ் இருக்கின்றன. ஆனால், இவை பெரும்பாலும் பாதையோரத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு மட்டுமே சென்று வருகின்றனவே தவிர, நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் உள்ளிட்ட பகுதிகளிலுள்ள கிராமங்களுக்குச் செல்லுவதேயில்லை. இதை நான் 'அட்வைஸரி கமிட்டி' யில் கூட எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கிறேன். எனவே இதை அரசு மிகமிகத் தீவிரமாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக என் தொகுதியினைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலத்திலுள்ள அரிசனங்களுக்கு நிலம் ஒதுக்குவதில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றது. நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1960-க்கு முன்பு அங்கே குடியேறிய அரிசனங்களுக்கு அந்த நிலங்களை ஒப்படைப்பதில் எந்தக் தடையும் இல்லை. அவர்களுக்கே அதை வழங்கலாம் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவில் 1950-ம் ஆண்டில் ஒரு தடை உத்தரவினைப் பிறப்பித்தார்கள். அதாவது, மின்சார அணைக்கட்டுகளின் மண்விழுந்து அணைக்கட்டுகள் தூர்ந்து விடும் என்ற காரணத்தை உள்ளிட்டு நிலங்களைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டது. ஆனால் 1972 ஜூன் மாதம் இந்தத் தடை நீக்கப்பட்டுவிட்டது. இதன்படி அரிசனங்களுக்கு நீலகிரி மாவட்டத்தில் நிலங்களைக் கொடுப்பதில் தற்போது தடை ஏதும் இல்லை. ஆனால் நிலங்களைக் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்போது இந்தத் தடை நீக்கப்பட்டு விட்டதால் உடனடியாக அவர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும். வேண்டும்.

அடுத்து, வடஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அம்மணந்தாங்கல் கிராமத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள அரிசனக் காலனிக்கு ரோடு போட வேண்டும் என்று கடந்த பல ஆண்டுகளாக இந்த அரசுக்கும் முன்பிருந்த அரசுக்கும் விண்ணப்பங்

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

களைக் கொடுத்திருந்தும் பாதை போடப்படாமலேயே இருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கையை யொட்டி இராணிப்பேட்டை ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகத்திற்கு முன்பு அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. எனவே இதில் அரசு கவனம் செலுத்தி உடனடியாக இந்தப் பாதையை அரிசனங்களுள்ள அந்தக் காலனிக்கு அமைக்க வேண்டும் என்று சேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சத்துணவுத் திட்டம் ஸ்லம் ஏரியாக்களில் தான் செயல்படுகிறதா? பொதுப்படையாக எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றதா? இதற்கு என்ன விளக்கம் அமைச்சர் கொடுக்கப்போகின்றார் என்று தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதை விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டிவனையைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு தனிப் பிரிவு போலீஸ் செயல்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட சில மாவட்டங்களில் தான் செயல்படுகிறது. இது எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நீடிக்கப்பட வேண்டும். சில சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றபோது, போலீசுக்குப் போய் சொன்னால், அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. எனவே, இந்தப் போலீஸ் பிரிவு எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. இரா. இராமலிங்கம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மீனளத்துறை மானியத்தின்பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மீன் உணவு மக்களுக்கு நல்லதொரு சத்துணவு. அதை எல்லா மக்களுக்கும் வேகமாகவும், குறைந்த விலையிலும் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் மீன்வளத்துறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. மீனளத்துறை இன்னும் அதிகமான அளவில் மீன்களைப் பிடிக்க இப்போது இருக்கின்ற முறையை மாற்றி, நவீன முறையில் மீன் பிடிக்க வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். இந்த துறையினர், விசைப் படகுகளைக் கொடுப்பதற்கு அதிக அக்கறை செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் ஆயிரம் விசைப் படகுகளை மீனவர்களுக்கு வழங்குவது என்ற ஏற்பாட்டில், 1973-74-ஆம் ஆண்டு 245 விசைப் படகுகளை வழங்குவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் சப்ஸிடி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதை நிறுத்த வேண்டும் என்ற குறிப்பிருக்கிறது.

[திரு. கே. இரா. இராமலிங்கம்]

[1973 மார்ச் 19]

நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்த சப்சிடியை நிறுத்த வேண்டாம், தொடர்ந்து அந்த சப்சிடி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான்.

இந்த விசைப் படகுகளின் விலை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. மீனவர்கள் தவணை முறையில் பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்தக் கூட கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சப்சிடியை தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த விசைப் படகுகளைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், பர்மா-சிலோனிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு, சில அளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல முன்னாள் ராணுவத்தினர்கள்—மீன் துறையில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுக்கும் சில சதவீதங்கள் ஒதுக்கி அவர்களுக்கும் விசைப் படகுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைத் தவிர தனியார் கமர்சியல் வங்கிகளின் மூலமாக 12 லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமான தொகைக்கான விண்ணப்பங்கள் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கடனைப் பெறுவதற்கு, செக்யூரிடி தர வேண்டுமென்று அந்த வங்கியினர் கேட்கிறார்கள். அதை மாற்றி ஏழை எளிய மீனவர்கள். அந்த செக்யூரிடி கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விசைப் படகுகளையே செக்யூரிடியாக வைத்து, கமர்சியல் வங்கிகளில், கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டுப் படகுகளிலும், கட்டுமரங்களிலும் யந்திரங்களைப் பொறுத்தி, அதன் மூலமாக அந்தத் துறையிலே முன்னேற்றம் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தூத்துக்குடியில் நாட்டுப் படகுகளில் யந்திரங்களை வைத்து மீன் பிடிக்கிறார்கள். இதில் ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இது இன்னும் ஆராய்ச்சியிலேயே இல்லாமல் உடனடியாக நாட்டுப் படகுகளுக்கும், கட்டுமரங்களுக்கும் யந்திரங்களைப் பொறுத்துகின்ற அளவுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடிப் பகுதியில், கடலில் ஆபத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு லாஞ்சுகள் போதிய அளவில் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த லாஞ்சுகளை அதிகமான அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கே. இரா. இராமலிங்கம்]

மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில், தூத்துக்குடியில் “ஆப் ஷோர் ஸ்டேஷன்” வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்டேஷன் என்ன வேலை பண்ணுகிறது என்று தெரியவில்லை. அவ்வப்போது கடலில் ‘ஃபிரிங் க்ரவுண்டிங்’ இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து மீனவர்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும். இது, அப்படி சர்வே செய்து மாநில அரசுக்கு ரிபோர்ட் செய்திருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அப்படி, உடனுக்குடன் பிஷிங் கிரவுண்டிங் எங்கே இருக்கின்றன என்று தெரியப்படுத்தினால் மீனவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சமீபத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தூத்துக்குடியில் ஐந்து டன் அளவுக்கு பனிக்கட்டி தயாரிக்கின்ற பேக்டரி இருக்கிறது. இது போதிய அளவுக்கு இல்லை. 10 டன் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலையாக இதை உயர்த்த வேண்டும். மேலும், எங்கள் பகுதியில் வேன் வசதிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் ஓரளவுக்காவது மீனை எடுத்துச் சென்று, விரைவாக, நல்ல நிலையில் விற்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் நைலான் தூல் அதிக அளவில் கிடைக்க அரசு வழிவகை செய்தால் மீனவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

தூத்துக்குடியில் சங்கு குளிக்கின்ற தொழில் அரசின் துறையின் கீழ் இன்றைக்கு நடவடிக்கையில் இருக்கிறது. 2¼ அங்குலம், 3½ அங்குலம் அளவுக்கு சங்குகள் எடுக்கப்படுகின்றன. வெளி மார்க்கெட்டில், 2¼ அங்குல சங்கினுடைய விலை ரூ. 3.25 ஆக இருக்கிறது. ஆனால் அரசு ரூ. 1.25 தான் கொடுக்கிறது. இந்தத் தொகை போதாது. ரூ. 1.75 ஆக இதை உயர்த்த வேண்டும். அதேபோல், 3½ அங்குலம் சங்குக்கு மார்க்கெட் விலை ரூ. 4.50 ஆக இருக்கிறது. ஆனால் அரசு கொடுக்கின்ற விலை ரூ. 3.25. இதை ரூ. 3.50 ஆக உயர்த்தினால் மீனவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்து, இந்த சங்கு எடுக்கின்ற தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் இறந்து விட்டால், அரசு காம்பன்சேஷன் கொடுப்பதில் சில சமயங்களில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. உடனடியாக இந்தத் தொகை வழங்கப்படுவதற்கு இலாக்கா வினர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தூத்துக்குடியில் முத்துக் குளிக்கப்போவதில்லை என்று அறிவித்தார்கள். எனவே, இந்த ஆண்டு முத்துக் குளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. கடலில் விளைந்த முத்துச் சிப்பிகள் அத்தனையும் இறந்து விட்டதாக மீனவர்கள் சொல்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று அரசு கண்டுபிடிக்க

[திரு. கே. இரா. இராமலிங்கம்]

[1973 மார்ச் 19]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த முத்துச் சிப்பிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கார்த்திசன் : தலைவரவர்களே, அரசின் மீனளத் துறையின் மானியத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மீனளத் துறைக்கும் ஹரிஜன நலத் துறைக்கும் நமது அரசு பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கியுள்ளது. இதை எல்லோரும் பாராட்டக் கூடிய அளவுக்கு உள்ளது. இதுபோல, மீனளத் துறையிலும் நல்லபல காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வந்தாலும் ஒருசில விஷயங்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில், கடற்கரைப் பகுதியான கூட்டன்புள்ளியிலும் பெருமணலிலும் பத்தாயிரம் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கேயுள்ள மீனவர்கள் மிகவும் ஏழ்மையான நிலையில் உள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியான சாதாபுரத்தில் தோடர்ந்து கடல் அரிப்பு இருந்து கொண்டு வருவதால், மீனவர்கள் பெரிதும் அல்லலுக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள்; வீடின்றி தவிக்கிறார்கள். எனவே, மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள உபரி நிலங்களில் அந்த கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு நமது இலாகாவின் மூலம் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அங்கே மீனவர்களுக்கு நல்ல தூல் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒழுங்காக, நல்ல முறையில் சீரான விலையில் தூல் கிடைக்கச் செய்ய நமது அரசு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, மீனவர்களுக்குப் பெரிய படகுகள் வாங்க கடன் வழங்குகிறார்கள். ஏழை எளிய மீனவர்கள் கட்டு மரங்களில் சின்னக் கருவிகள் வாங்க கடனுதவி செய்யவேண்டும். அடுத்து, சிறிய படகுகளிலும் மீன் பிடிக்க, என்ஜின்களைப் பொறுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. எனவே, ஏழை மீனவர்களுக்கு சின்ன என்ஜின் மோட்டார் வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் படவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. வி. கார்த்தீசன்]

மேலும், கடலில் மீனவர்கள் மீன்பிடிக்கச் சென்ற காலத்தில், கடல் காற்றினால் அவர்கள் கடலிலேயே இறந்து விடுகின்ற சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் மீனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு நியாயமான விசாரணை உடனடியாகச் செய்து உதவித் தொகை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மீனவ கிராமங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதில் சிரமங்கள் இருப்பதால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, ஆங்காங்கே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு ஒழுங்கான முறையில், சீரான முறையில் உணவு தானியங்கள் கிடைக்கச் செய்ய அரசு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனளத் துறையிலுள்ள மீனவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மீனளத் துறையில் அவர்களுக்கு அதிகமான அளவுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான ராதாபுரத்தில் கூட்டப்பள்ளி பகுதியில் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை. எனவே, கடற்கரைப் பகுதிகளிலுள்ள அந்த கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும், சுத்திகரிக்கப் பட்ட குடிநீர் வழங்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியான ராதாபுரத்தில் ஆண்டுதோறும் வரட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு, இட்ட பயிர்கள் தீய்ந்து வருகின்ற நிலை காணப்படுகிறது. எனவே, அந்தப் பகுதியை வரட்சிப் பகுதியாக பிரகடனப்படுத்தி சர்க்கார் கடன்களையும், கூட்டுறவு நிலவள வங்கி கடன்களையும் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன நலத்தைப்பற்றி நான் ஒரு சில சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என் பகுதியில் சுமார் 20,000 அரிசன மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நமது அரசு பொருளாதார, சுகாதார வசதி செய்து தந்தாலும், இன்னும் ஒரு சில குறைகள் இருக்கின்றன. அங்கங்கு இருக்கும் அரிசனக் கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் கிணறுகள் இல்லை. எனது ராதாபுரம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அரிசன கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு மனைகள் கொடுத்தும் அந்த அரிசனக் கிராமங்களுக்கு குடிநீர் கிணறுகள் வெட்டப்படவில்லை. நெல்லை நல அதிகாரி அவர்களுக்கு ராதாபுரம் அரிசனங்களுடைய நலன்களைப் பற்றி சொல்லியும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, அங்குள்ள அரிசனங்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 19]

[திரு. வி. கார்த்தீசன்]

என்பது அரிசனங்களுக்கு நீண்ட நெடுநாட்களாக மனைப்பட்டா கொடுத்தும் வீடுகட்டிக்கொடுக்கப்படவில்லை. அப்பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு விவசாயக் கருவிகள், தையல் மெஷின்கள், குடிநீர் வசதி இவைகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மீனளத்துறை பற்றி நான் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மீனளத் துறைக்காக சற்றேக்குறைய ரூ. 2½ கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அந்த ரூ. 2½ கோடியில், 1½ கோடியை விசைப் படகுகளுக்காகவே ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதில், 245 விசைப்படகுகளை தயாரித்து, மீனவர் களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நல்ல திட்டத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆனால், விசைப் படகுகளை உற்பத்தி செய்வதிலோ, உற்பத்தி செய்த படகுகளை மீனவர்களுக்கு வழங்குவதிலோ என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று இந்த இலாகா ஆராய்ந்து பார்க்காமல், இத்தகைய காரியங்களைச் செய்வதை இங்கு குறிப்பிட்டு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மொத்தமாக, நாமும் சில போட் பில்டிங் யார்ட்சை வைத்திருக்கிறோம். அத்தனை படகுகளையும் நாமே அங்கே கட்டுவது கிடையாது. வெளியிலே இருக்கிறவர்களுக்குப் படகுக் கட்டத் தருகிறோம். அதுவே தவறு. சமதர்ம ஆட்களாவர்கள், எல்லாவற்றையும் நாமே உற்பத்தி செய்வோம் என்று சொல்கிறவர்கள், ஊரிலே இருக்கிற நல்ல தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுகிறவர்கள், தங்களிடமுள்ள தொழிற்சாலைகளிலே, தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை உற்பத்தி செய்வதிலே ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. 245 படகுகளை போட் பில்டிங் யார்டில் உற்பத்தி செய்ய ஏன் காலதாமதம்? உங்களுடைய படகுக்கட்டும் துறையிலே இவைகளை உற்பத்தி செய்ய ஏன் முயற்சி எடுக்கவில்லை என்ற என்னுடைய முதல் கேள்விக்கு அவர்கள் பதில் அளிக்க கட்டமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த விசைப்படகுகளைத் தனியார் துறையிலே தயார் செய்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலேயும் அதிகமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. 1971-ல் நாம் மூன்று கம்பெனிகளுக்கு போட்டுகளைக் கட்ட அனுமதி வழங்கியுள்ளோம். மெக்கனைஸ்ட் போட் பில்டர்ஸ் 22 விசைப் படகுகளையும் அசோக் போட் பில்டர்ஸ் ஐந்து விசைப் படகுகளையும், நாதன் போட் பில்டர்ஸ் ஐந்து விசைப் படகுகளையும் கட்ட அனுமதியளித்திருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் காலதாமத செய்து, அந்தப் படகுகளை உற்பத்தி செய்யமுடியாமலே போய்விட்டது.

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அப்படி 33 படகுகளைச் செய்ய முடியாமலே போய், அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணமும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது ரூ. 2½ கோடி ஒதுக்கி என்ன பயன்? இந்த ரூ. 2½ கோடியை காலா காலத்திலே படகுகளை உற்பத்தி செய்து மினவர்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று தான் நாம் ஒதுக்குகிறோம். என்ன காரணத்திற்காக இப்படி அவர்கள் கால தாமதம் செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் கட்டக்கூடிய திறன் படைத்தவர்களா என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பது கிடையாது. என்ன காரணங்களினாலோ இப்படி 1971-லே 32 படகுகள் செய்யப்படாமலே போனதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலே ஒதுக்கப்படுகிற பணம் பயன் படுத்தப்படுகிறதா என்ற கேள்விக்கு அவர்கள் பதில் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

கோலத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறவர்களுக்கெல்லாம் உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். மலையாளப் பகுதியிலே இருந்து வருகிறவர்களுக்கெல்லாம் உத்தரவு கொடுக்கிறார்கள். நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நம் மாநிலத்திலே தொழிலை நாம் எப்படி வளர்ப்பது? நம் மாகாணத்திலே தொழில் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களை ஊக்குவிக்காமல், வளர்க்காமல், பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தால், எப்படி தமிழ் மாநிலம் வளரும் என்பதை இந்த இலாகா சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்தத் துறையிலே மகராஷ்டிரம் முதல் இடத்தைப் பெறுகிறது. கோளம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. தமிழகம் மூன்றாவது இடத்திற்கு வந்திருக்கிறது. தமிழ் மாநிலத்தைவிட கோளம் சிறிய இடம். அந்த இடத்திலே யிருந்துகொண்டு, அவர்கள் இந்தியாவிலே இரண்டாவது இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

லோயஸ்ட் டெண்டர், 30 அடிப் படகுக்கு ரூ. 17,000, 32 அடிப் படகுக்கு இவ்வளவு, என்று கொடுக்கிறார்கள். லோயஸ்ட் டெண்டர் என்று நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு அந்தத் தொகைக்கு இந்த வகையிலே செய்ய முடியாது, எனக்கு இன்னமும் அதிகமாகக் கொடுங்கள் என்று எழுதுகிறார்கள், அதை நீங்கள் பரிசீலிக்கிறீர்கள் என்றால், டெண்டர் முறைக்கே அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. லோயஸ்ட் டெண்டரை எடுக்கிறோம். செய்யக்கூடிய திறன் இல்லாதவர்கள் என்றால், அடுத்ததற்குப் போகலாம். லோயஸ்ட் டெண்டர் என்று எடுத்துக்கொண்டு மற்றவர்களை உதறித் தள்ளிவிட்டு, விலைவாசி இப்படி இருக்கிறது, இதை செய்யமுடியவில்லை. ஆகவே, ரூ. 2,000 க்கு மேலே போட்டுத்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1973 மார்ச் 19]

தாருங்கள் என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. 'There can be no revision upwards' என்பது நீங்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியுமா?

அவர்களால் செய்ய முடியவில்லையென்றால், அடுத்த டெண்டர்காரருக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போங்கள். குறைந்த டெண்டர் என்ற போர்வையிலே புருந்து, டெண்டரை எடுத்துக்கொண்டு, அதை வாங்கிக்கொண்டு, மீண்டும் எதையோ உயர்த்திவிட்டுக்கொண்டு, இப்பொழுது விலைவாசி ஏறிவிட்டது, எங்களால் இந்த விலைக்கு செய்யமுடியாது என்று சொன்னால், அதே விலைக்கு தமிழ் மாநிலத்திலிருந்து போட்ட டெண்டர்காரர்களுக்கு ரெபியூஸ் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களே அதற்கும், இதற்கும் அதிக வித்தியாசம் ஏதாவது. ரூ. 250 வித்தியாசம் இருக்கும். கோளத்திலே செய்தால் உங்களுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம்? இங்கே இருந்து ஒரு ஆபீசர் போய் வர செலவு செய்யவேண்டும். ஒரு போட்டை பார்த்துவிட்டு வர ரூ. 300 செலவு செய்யவேண்டும். அங்கே இருந்து போட்டை இங்கே கொண்டுவரவேண்டும். அதற்கு செலவு. தமிழ் நாட்டிலேயிருந்து கேட்டவர்களுக்குக் கொடுத்தால், லாபமாக இருக்குமா என்பதை இந்த இலாகா ஆராய்ந்து பார்க்கிற அளவுக்கு நடந்து கொள்ளவில்லை. சிந்தித்துப் பார்க்கிற முறையை இந்த இலாகாவில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்றுதான் சொல்வேன்.

கோளாவிலே தயாரிக்கப்பட்ட படகுகளை வாங்கிக்கொண்டு, அந்த போட்டிலே வருகிற மீன் நீங்கள் வாங்காதே என்று சொல்கிறார்கள். Kerala Manufactured boats are lying idle in Madras. கேட்டால், அங்கே யிருந்து மீன் வந்தால் நீங்கள் வாங்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் என்ன கோபமோ தெரியவில்லை. அவர்கள் கோபத்தையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் முறைகளையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கோளா மேனுபாக்ச்சர்ட் போட்டிலே மீன் பிடிக்கக் கூடாதா? இங்கேகூட, ரூல் 42-லே அட்ஜோர்ன்மென்ட் மோஷன், அந்தப் படகிலே மீன் வாங்கியவர்களையெல்லாம் மீனவர் சமுதாயத்திலே ஒருசிலர் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்று அரசாங்க கவனத்திற்குக் கூடக் கொண்டு வரப்பட்டது உறுப்பினர் திரு. மருதாசலம் அவர்களாலே.

ஆனால், இன்னதற்கும் கோளா மானுபாக்ச்சர்ட் போட்சால் மீன் பிடிக்கப் போக முடியவில்லை. ஏற்கனவே, நீங்களாகவேப் பார்த்து, கோளா போட்டி கம்பெனிக்காரர்களுக்கு போட் மானுபாக்ச்சர் செய்ய கொடுக்கிறீர்கள். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதிகமான போட்களை மானுபாக்ச்சர் செய்யுங்கள் என்று. 20, 25 போட்களுக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப் பட்டும், அவர்கள் போட்களைச் செய்து தரவில்லை. இங்கிருக்கிறவர்களை 10

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

போட்கள் செய்யச் சொல்லி, அவர்கள் 5 போட்களைத் தயார் செய்துவிட்டோம், take delivery of those boats என்று சொல்லியும் 2 மாதங்களாக அந்தப் படகுகளை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? இப்படி இருக்கும்போது ரூ. 2½ கோடி என்ன, ரூ. 25 கோடி கொடுத்தால் கூட மீன் வளத்திலே நாம் முன்னேற முடியுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் தவறான சில கருத்துக்களை, இந்தத் துறையில், குறிப்பாக, பெண்டர் கொடுப்பதிலே, கோளக்காரர்களுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுக்கிறோம், இங்கேயிருக்கிறவர்களுக்கு அசை மறுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்பவர்கள். அவைகள் அத்தனையும் உண்மைக்குப் புறம்பானவை. கோளத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கும் கொடுக்கிறோம். கோளக்காரர்கள், தமிழ் மாநிலத்திலே போட் கட்டுகிறவர்களுக்கும் கொடுக்கிறோம். இங்கிருந்து எந்த அதிகாரியும் அரசாங்க பணச் செலவிலே, அங்கு போய், கோளத்திலே கட்டுகிற முறையைக் கவனிக்க மாத்திரம் செல்லவில்லை. எத்தனையோ பணிக்காகச் செல்கிறார்கள். அதேபோல், கோளக்காரர்கள் தயாரித்த படகை வைத்துக்கொண்டு இங்கே மீன் பிடிக்கும்போது அரசு அதைத் தடைசெய்யவில்லையென்று கூறுகிறார்கள். இது இரண்டையும் தெரிந்தகொண்டு அவர்கள் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அரசு அந்தத் தவறைச் செய்யும்? அப்படி மற்றவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று தெரிந்தும் கண்டிக்காமல் இருப்பது தவறு. நீங்கள் ஆர்டர் தவறைச் செய்தால், இந்தியாவிலே இருக்கிற அத்தனை மாநிலங்களும் உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளுமே, ஆனால் உங்களால் அதைத் தடுக்க முடியவில்லை. 'Kerala manufactured boats are not going out for fishing'. அந்தக் கொடுமையான நிலைமையை தடுக்க நீங்கள் ஏன் தயங்குகிறீர்கள்? நீங்கள் கண்டும் காணாமல், மறைமுகமாக, அவர்களுக்கு இப்படி இருக்கிற நிலையை—அவர்கள்மேல் என்ன கோடமோ—

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: கோளத்துப் படகுகாரர்கள் மீன் பிடிக்கச் செல்லவே இல்லையென்று அம்மையார் அவர்கள் கூறுவது தவறு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எனக்கு வந்த தகவல். 'Kerala manufactured boats are still lying idle.' ஆக, இந்த நிலைமையை சமாளித்த அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை ஏன் எடுக்கவில்லை என்பது

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

[1973 மார்ச் 19]

தான் என்னுடைய கேள்வி. கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கொடுத்திருக்கிறார்கள். கே. பி. தாமஸ், சேவியர் அன்ட் சன்ஸ் என்பவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடலூரிலே ஆபீஸ் மாத்திரம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஆபீஸ் மாத்திரம் கடலூரிலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆபீஸ் மாத்திரமல்ல, கட்டுகிற தளங்கூட கடலூரிலேதான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அம்மையார் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே மலையாளிகளுக்கு எந்த வாய்ப்புமே தரக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அகில இந்தியக் கட்சியாக இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் அப்படிச் சொன்னால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் சொல்லவில்லை. நீங்கள் தான் சொல்கிறீர்கள். நான் சொல்வது 'you must always give priority to Tamil Nadu' என்பது தான்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மீண்டும், மீண்டும் நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்லவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த கட்சிக்காரர்கள்தான் அப்படிப்பட்ட கலவரத்தைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பெரும் தவறு. நாங்கள் அப்படிச் செப்பவில்லை. எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே அகில இந்தியக் கட்சியாக இருக்கிறது. உங்களுடைய கட்சி பிராந்தியக் கட்சியாக இருக்கிறது

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அகில இந்தியக் கட்சியாக இருக்கின்ற கட்சியிலே இருக்கிறவர்களே அப்படிச் சொல்வதால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகத்தான் போய்விடும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் ஒவ்வொருவரும் பிழைப்பதற்கு இன்னொரு மாநிலத்தாரை அடையாளம் காட்டுவார்கள். அம்மையார் அவர்கள் அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல என்று நான் தகவல் தந்தார்கள். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கடலூரிலே இருக்கிற அந்தக் கம்பெனிக்கு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையா இல்லையா என்றுதான் கேட்டார்கள். தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

1973 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: கோளாவிலே படகு கட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கோளாவிலே கட்டவில்லை, தமிழகத்திலே தான் கட்டுகிறார்கள், கடலூரிலேதான் கட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னேன். தமிழகத்தைத் தவிர வேறு ஒரு மாநிலத்திற்கு எந்தத் தொழிலும் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் அம்மையார் அவர்கள் நோக்கமா?

திருமதி க. ந. அனந்தநாயகி: என்னுடைய வாதத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தரக்கூடாது என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் சொன்னது இங்கே உள்ளவர்களுக்கு பிரையரிடி கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். "Reference must be given to the sons of the soil" என்ற ரூபாயிலேதான் சொன்னேன். அவர்களுக்கும் கொடுங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அம்மையார் அவர்கள் சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் என்ற ரூபாயிலே கலவரத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், அதையும் சந்திக்க நாங்கள் தயார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கலவரம் அல்ல. இந்தே உள்ளவர்களுக்கு பிரையரிடி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. கு. வேதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, மீனவர்கள் துறையில் மணியத் துணை ஆதரித்து பாராட்டிப் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் மிகச் சிறந்த கடற்கரை நமக்கு இருக்கிறது. இந்தக் கடலிலே ஏராளமான மீன்களும், ஏராளமான சங்குகளும், ஏராளமான முத்துகளும் கிடைக்க அதை நம்பி வாழ்கிற மீனவர்கள் மிகச் சாதாரண நிலையில் மிகவும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையிலேயும் பொருளாதாரத் துறையிலேயும் மிகப் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் இந்த மன்றத்திலே பலமுறைகள் பேசியிருக்கிறேன், மீனவர்கள் எல்லா வகைகளிலும் தாழ்ந்தவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியிலேயே அவர்களுையெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மீனவத் துறையிலே 20 ஆண்டுக்கால காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இல்லாததையெல்லாம் என்ன என்ன சாதனைகளையெல்லாம் இந்த ஆட்சி செய்திருக்கிறது என்பதை அம்மையார் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரவே படித்து பாருங்கள். எவ்வளவு நல்ல நல்ல கிட்டங்கியெல்லாம் தீட்டித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பது புரியும். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், குறைந்த டென்டர் விட்டது தவறு என்று சொல்கிறார்கள்

[1973 மார்ச் 19]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் சார், குறைந்த டெண்டருக்குக் கொடுத்தது தவறு என்று சொல்லவில்லை. குறைந்த டெண்டர் என்ற போர்வையிலே டெண்டர் எடுத்துக்கொண்டு பிறகு ரிவைஸ் செய்யப் படுவது தவறு என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஒரு முறை டெண்டர் கேட்கப் பட்டது. மீண்டும் டெண்டர் கொடுக்கப்படும்பொழுது அதை நேரடியாக அரசாங்கத்திற்கே கொடுப்பதில்லை. பிஷ்ஸ் மெஷினரி அட்வைசரி கமிட்டி என்ற கமிட்டி தீருகிறது. டெண்டர் திறந்து பார்ப்பதற்குள்ளாகவேதான் ரிவைஸ் செய்யப்படுகிறது. அப்போதும் குறைந்த டெண்டருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. வேதாசலம்: விகிகள் பிரகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே செய்தால்கூட ஊழல் பட்டியல் என்று சொல்வீர்கள். மினவர் களுக்கு படகு வாங்குவதற்காக 40 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது 30,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மினவர்கள் 80,000 ரூபாய்க்கு வாங்கக்கூடிய வசதியில்லை. மத்திய சர்க்கார் முன்பெல்லாம் சப்ஸிடி மூலமாக மாஸியம் தந்தார்கள். சப்ஸிடி தந்தார்கள். இப்பொழுது அது நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர் களுடைய அப்டிமீலே சப்ஸிடி தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் சார்பாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மினவர்கள் எடுக்கின்ற பகுதிகள் எல்லாம் குடிசைப் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அங்கே ரோடுகள் நன்றாக இல்லை, போதுமான இரினாப்புச் சாலைகள் இல்லை. அவர்களுக்கு விளக்குகள் இல்லை. குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் இராயபுரம் பகுதியிலே ஒரு மின்சார அறைமுகம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று 5 ஆண்டுகாலத்திற்கு முன்பிருந்தே திட்டமிருந்தது. இதுவரையிலே அது தொடங்கப்படவில்லை, அதனால் விசைப்படகுக் காரர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விலை உயர்ந்த படகுகள் போவதற்கு அங்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. மினவர்களுக்கு யான்மார் இஞ்சின்கான் தேவை என்று பலமுறைகள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐப்பான் நாட்டுடன் சேர்த்து மத்திய சர்க்காருடைய உதவியுடன் அதை இங்கே என்னுடைய உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியும் இன்னும் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. மு. வேதாசலம்]

கடற்கரையிலே வாழுகின்ற மீனவர்களுக்கு ஸீ எரோஷன் அடிக்கடி ஏற்படுவதால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய குப்பங்கள் சனாந்து போகின்றன. எனவே ஸீ வால் ஒன்று கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறையிலே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏராளமான மீன்கள் கடலிலே கிடைக்கின்றன. இரால், லாப்ஸ்டர் போன்ற வகை மீன்களை நிறையப் பிடித்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் நமக்கு நல்ல வருமானம் அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்களுடைய தொழில் உயிர் ஊசலாடுகிற தொழில். அன்றாடம் அவர்கள் உயிர்விடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. மீனவர்களுக்குக் கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் செய்து நலவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே மீனவர்களுக்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தேவை என்று சொல்பவர்கள். அதற்கு 10 கோடி ரூபாய் அளவிலே ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து அவர்களை வாழவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏ.ஆர்.சி. எம் மூலமாக சென்னை மாவட்ட பெடரேஷனுக்கு 35 லட்ச ரூபாய் தந்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் திருநெல்வேலிக்கு 75 லட்சம் ரூபாய் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விசைப்படகுகள் மூலம் அவர்களை நல்ல முறையிலே வாழவைக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. செல்வியா அவர்கள் பேசும்பொழுது தவறான கருத்தை வைத்து, இந்த இலங்கா சரியாக செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த நான் வர்வையாகக் கண்டிக்கிறேன். மீன் இலங்கா இயக்குநர் நல்லவர், பிறமை யுள்ளவர். நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்துகான் சொல்வார். ஆகவே, அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பர்மா ரிபேட்டரியட்ஸ் என்று யாரிடமோ பிணம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள், அது தவறு. அந்த பர்மா காசுகளுக்கு தகுந்த சான்றிதழ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இது போலவே மீனவர் பகுதியிலே பல கோடி ரூபாய் தேவை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானியத் தொகையை ஆதரித்து விடை பெறுகிறேன்.

[1973 மார்ச் 19]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மீனும் சம்பந்தமாகவும், அரிஜன மக்கள் சம்பந்தமாகவும் இருக்கக்கூடிய இரண்டு முக்கியமான மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த அரிஜனங்கள் சம்பந்தமாகத்தான் சில விவரங்களை பின்னால் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு முன்னால் இந்த மீன் படகு சம்பந்தமான ஒரு பிரச்சனையும் இப்போது எழும்பியது. அதைப் பற்றி எனக்கு சித தகவல்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் அதை முதலில் நெளிவுபடுத்தி விடலாம் என்று கருதுகிறேன். போதுமான மீனவர்களுக்கு விசைப்படகு கொடுக்கும் திட்டம் நல்ல திட்டம் தான். இந்தத் திட்டத்தின் படி எல்லா மீனவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி கொடுக்கப்பட்டு சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கும் மற்ற மீனவர்களுக்கும் முரண்பாடு இல்லாதபடி பார்த்துக்கொள்ள நாங்கள் உதவி செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

எனவே, உள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால் 1971-ம் வருஷத்தில் சில மெகனைட்டு போட்டுகளுக்கு டெண்டர் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் அந்த டெண்டரின் அடிப்படையில் போட்டுகளை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. 1972-ம் வருஷத்தில் ஜூன் மாதத்தில் முதல் டெண்டர் திறக்கப்பட்ட போது ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பெனி, அந்த கம்பெனி கேரளாவைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம் அல்லது ஆந்திராவைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம், வங்காளத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம், அந்தப் பிரச்சனை எழவே இல்லை. ஆனால் எந்தச் கம்பெனியாக இருந்தாலும் அந்த கம்பெனி ஒரு குறைந்த டெண்டரை கொடுத்திருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் அதை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, குறிப்பாக சின்ன போட்டி, 17,900 என்றும் பெரிய போட்டி, 31,750 என்றும் அவர்கள் டெண்டர் கொடுத்து அந்த டெண்டர் கொடுத்ததை, திறந்து எடுத்துப் பார்த்ததற்குப் பின்னால், அதை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால் அதை ரிசுவல் பண்ணுவது எப்படி சரி? Unward revision is not proper இந்த பிரச்சனையைத் தான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த விவரத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால் 17,900 ரூபாய் என்ற டெண்டரை ஒத்துக் கொண்டதற்குப் பிறகு ஏதோ ஒரு குழுவானது செய்யப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள், ஒத்துக்கொள்கிறேன். 17,900 ரூபாயை 19,250 ரூபாய் ஆக்குவது என்ன முறையாக இருக்கும். அதே மாதிரி 31,750 ரூபாயை 38,000 ரூபாய் ஆக்குவது என்ன முறையாக இருக்கும். ஆகவே, இன்றைக்கு பஸ்போட்டிக்கு இருக்கிறார்கள் என்று குறைந்த டெண்டருக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்றால் அதை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால் நினைவுப் பண்ணுவது சரியானது என்று டென்ட் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் வேறு சில விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிலருக்கு 15 போட், 20 போட் என்று விற்கிற நிலை இருந்தும், கொஞ்சம் போட்டுகள் உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் உற்பத்தி செய்து தயாராக வைத்திருந்தாலும் அதை டெலிவரி எடுப்பதற்கு தயாராக இல்லாத நிலைமையும், அதிகமான போட்டுகள் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் என்னதான் சொல்லியும் இன்றைக்கு அவர்கள் டெலிவரி பண்ணுவதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற இந்த விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு உடனுக்குடன் பதில் சொல்வது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன் ஆரம்பத்தில் அவர் கூறியது போல் டெண்டர் நேரடியாக இயக்குநரிடத்திலே அல்லது அரசாங்கத்தினிடத்திலோ தரப்படவும் இல்லை, பரிசீலனை செய்யவும் இல்லை. சிபிஷிர்ஸ் மெஷினரி அட்வைசரி கமிட்டி என்ற குழு இருக்கிறது. அவர்கள்தான் இந்த டெண்டரைப் பிரித்து பார்க்கிறார்கள் அவர்கள் பிரிப்பதற்கு முன்னாலே மறுபடியும் அந்த டெண்டரை நினைவு செய்து கொடுப்பதும் அவர்கள் பொறுப்பில் தரப்படுகிறது. எனவே பிரிப்பதற்கு முன்னாலேயோ பின்னாலேயோ கொடுக்கப்பட்டு விட்ட பிறகு அவர்கள் பார்த்து முடிவு செய்கிறார்கள். 17,900 ரூபாயாக இருந்ததை 19,250 ரூபாயாக மாற்றியதற்கும், அதே போன்று 31,750 ரூபாயாக இருந்ததை 38,000 ரூபாயாக மாற்றியதற்கும் அவர்கள் சில காரணங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். படகு கட்டுவதற்கு உபயோகப்படுகிற ஐரி மரத்தின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. வேறு பல பொருள்களின் விலையெல்லாம் ஏறிவிட்டது என்ற காரணங்களைச் சொல்லி அவர்கள் அந்த சிபிஷிர்ஸ் மெஷினரி அட்வைசரி கமிட்டியிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனைப் பரிசீலனை செய்து குறைந்த டெண்டரைத்தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் இயக்குனரோ அல்லது அரசாங்கமோ இடம்பெறவில்லை யென்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, இன்னொரு குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கிறார். படகு கட்டி விட்ட பிறகு யாரும் வாங்கவில்லையென்று கூறுகிறார்கள். அந்த டெண்டரின் அடிப்படையில் படகுக் கம்பெனிக்காரர்கள் கட்டிக் கொடுத்த படகுகள் குறையெதும் இல்லாமல் கட்டியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து ஒவ்வொரு படகும் கம்பெனிக்காரர்களுக்கும் இத்தனை படகுகள் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே அவர்களும் படகுகளை கட்டியிருக்கிறார்கள் அதுவும் கட்டுமேபோதே எந்த மீனவர் எந்த படகு கட்டும் கம்பெனியிலிருந்து பெற்றுக்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1973 மார்ச் 19]

கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. சிலருக்கு கடலூரில் இருந்தும், வேறு சிலருக்கு சென்னை இராயபுரத்தில் இருக்கும். அவர்களுக்கு வாய்ப்பாக, வசதியாக எந்த கம்பெனியிடத்தில் அந்த மினவர்களை விருதுபு துறாக்களை அவர்கள் விருப்பத்தை அறிந்து அந்தக் கம்பெனியிடத்தில் மின வர்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று உத்திரவு இடப்படுகிறது. எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பெனி படகுகளை யார் வாங்க வேண்டுமென்று உத்திர விட்டிருக்கிறோமோ அந்த மினவர்கள் வாங்க வருகிறார்கள். அப்படிப் போட்டு விட்ட பிறகு, அந்தப் படகை எடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறதென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் அடுத்த விஷயத்திற்குப் போனால் என்று நினைக்கிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த அரிஜனங்கள் மானியத்தைப் பொறுத்த வரையில் சபையில் அதிகமான உறுப்பினர்கள் வாதிக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதும், அவர்கள் அந்தமே பேருக்கும் நேரம் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதும் வருந் தத்தக்க விஷயம்தான். நான் கூட இந்த சபையின் நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. பொதுவாக இந்த அரிஜன நல இலாகா வானது 1949-ஆம் வருஷத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அதுவும் அரசியல் சட்டம் உருவானதற்குப் பின்பு அதனுடைய நடைமுறை பற்றி சற்று சீர்திருப்பது உகரிக் காமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அன்றைக்கு போலீஸ் இலாகாவிலும் லேபர் இலாகாவிலும் இருந்து இன்றைக்கு இந்த குறிப்பிட்ட பகுதியைப் இப்போது அரிஜன நல இலாகா என்று ஒதுக்கியதற்குப் பின்னால் இந்த நடப்பு ஆண்டில் உள்ள பர்போர்மென்ஸ் பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பார்த்தேன். வாக் கூடிய ஆண்டில் 8 கோடி ரூபாய் வரையிலும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது போதுமானதில்லைதான். ஆனால் இந்த 8 கோடி ரூபாயிலே இந்த நிர்வாகச் செலவு இரண்டு கோடி ரூபாயாகும். 8 கோடி ரூபாய் செலவில் நிர்வாகச் செலவு 2 கோடி ரூபாய்.

* மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பர்போர்மென்ஸ் பட்ஜெட்டிலே கூட பாலிசி பர்போர்முலேஷன் அடிப்படையில் 53.5 லட்சம் என்று மொத்தத்தில் தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சே. டி. கே. தங்கமணி: ஃபிளான்ஷியல் ரிசைவயர்மென்ட்ஸ் என்று பார்த்தால், பக்கம் 4-ல் பார்த்தால் என்டேப்ளிஷ்மெண்டிற்காக 187.96 லட்சம் என்றும், டிராவலிங்குக்காக 5.88 லட்சம் என்றும், அதர் சார்ஜஸ் 8.43 லட்சம் என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கலாம்.

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்னுடைய பாயிண்டு என்னவென்றால் ஒதுக்கக் கூடிய 8 கோடி ரூபாயில் 10% அல்லது 5% இந்த செலவினங்களுக்காக இருந்தால் பாவாயில்லை. இந்த இலாகாவில் ஒதுக்கப்படக்கூடிய 8 கோடி ரூபாயும் அவர்களுக்காக செலவழிக்கப்படுவதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கிடையில் வரக்கூடிய செலவுகளைப் பூராவும் வேறு தலைப்பின் கீழே கொண்டு வரப்படுமானால் உதவிகரமாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் இன்னொரு நிலைமை.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பக்கம் 25-ல் நிர்வாகச் செலவுக்கு 53.5 லட்சம் என்று இவ்வளவு தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் புதிந்து கொண் அளவிற்கு பரீட்சார மெனஸ் பட்டேட்டி. 8 கோடி ரூபாயிலே 2 கோடி ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அது முக்கூல கோடியாக அல்லது அரை கோடியாகக் கூட இருக்கலாம். அதுவும் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். நான் கணக்கு போட்டு பார்த்ததில் இரண்டு கோடி தான் வந்தது. இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், மற்ற எந்த இலாகாவை எடுத்தாலும் நாம் செலவழிக்கக் கூடிய தொகை ஜாஸ்தியாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த ஏதா சென்ற ஆண்டு 841 லட்சமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 815 லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் சொல்லலாம், கலனிக் காக சென்ற ஆண்டு 562 லட்சமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 595 லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

பிற
பகல்
12:30

ஆனால் சென்ற ஆண்டு இந்த இலாகாவுக்கு எந்த அளவு பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருந்ததோ அதை விட இந்த ஆண்டு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதிக அளவுக்கு அரிசனங்கள் மேம்பாடு அடைந்து விட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திண்டிவாடி எழுப்பை அரசியல் சட்டத்திலேயே அடிப்படை உரிமையாக வைத்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவில் இதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்ற காலத்தைப் பொறுத்தவரை திண்டிவாடி கட்டாது என்று சொன்னார்கள். வருங்காலம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு 46-வது பிரிவிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்—

The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people and in particular Scheduled Caste and Scheduled Tribe and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 மார்ச் 19]

அந்த மக்களை உயர்த்த வேண்டுமென்பதற்காக இதைவிட வேறு வார்த்தைகளைச் சொல்ல முடியாத அளவுக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நடக்கின்ற விஷயங்கள் அதற்கு மாறுபாடாக இருக்கின்றன என்பதற்குச் சில உதாரணங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

1957-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் பங்கி காலனியில் ஒரு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. டில்லியில் இருக்கும் அரிசனங்கள் காலன். அது. அந்த முனிசிபல் தொழிலாளிகளின் காலனியில் ஒரு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து ஒரு தொழிலாளி இறந்து விட்டார்; சிலருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய சம்பளக் கோரிக்கையை வைத்தபோது இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. எந்த இடத்தில் இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது? மகாந்மாஜி தன்னுடைய இறுதிச் சாலத்தில் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களை எந்த இடத்தில் நடத்தினாரோ அந்த இடத்தில்தான் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்ததால் அதற்கு முக்கியத்துவம் ஜாஸ்தியாகி பாராளுமன்றத்தில் ஒரு ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த சதன குப்தா அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். இதைக் கொண்டு வந்து உடனேயே அன்றைக்கே பாரதப் பிரதமர் அந்த இடத்திற்கு உடனடியாக விஜயம் செய்து பார்த்தது மாத்திரம் அல்லாமல் 3 ஆம் தேதி Adjournment motion was allowed அவை நிகழ்ச்சிகள் ஒத்திவைக்கப்பட்டு இதைப்பற்றி விவாதித்தபோது சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். எப்படி இந்த நாடு பின்புலங்கொண்டிருக்கிறது, அடிப்படைவாக அடிமைப்பட்டிருந்தது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணமே இப்படி ஒரு சமுதாய மக்களைத் தீண்டப் படாதவர்கள் என்று வைத்திருந்ததுதான் என்று சொல்லப்பட்டது. எந்த நாட்டிலும் தீண்டாமை என்று இருக்குமானால் அந்த நாடு உருப்படாது என்று சொல்லப்பட்டது.

அமெரிக்காவில் தென்பகுதியில் இருக்கும் மக்களை, நீக்கோ மக்களை, அமெரிக்க அரசாங்கம் அடிமைகளாகக் கருதுமானால் அந்த அளவுக்கு அந்த நாடு முன்னேற முடியாது. ஆப்பிரிக்காவில் ஆபிரி நாட்டு மக்களைக் கறுப்பு மனிதர்கள் என்று ஒதுக்குவார்களானால் அந்த நாடு முன்னேற முடியாது என்பது உலக ரீதியில் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம்.

அப்படி இருக்குமேபோது தமிழ்நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி மக்கள் பிறப்பினால் தாழ்வடைந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் தீண்டாமையை அனுஷ்டிப்பது மிக மிகத் தவறு. அந்த முறையில் அன்றைக்கு கோவிந்த வல்லப பந்த் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, இது சட்டத்தினால் முடியக்கூடிய காரியமல்ல, தேசிய இயக்கம் வளர்ந்த காலத்திலேயே அரிசன மக்களைப் பாதுகாக்க

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் வளர்ந்தது. தேசிய இயக்கத்திலே அரிசன ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து அன்று ஈடுபட்டார்கள். ஜாதிய் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து ஈடுபட்டார்கள் என்று சொன்னார்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை தொடர்ச்சியாக அரிசன மக்களைத் தாழ் வாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற வகையிலே சுயமரியாதை இயக்கம் எல்லாம் பணியாற்றி இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரும்பகுதியானவர்கள் இந்த மாதிரி ஜாதி பாகுபாட்டை நீண்டாமை என்ற முறையில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அந்நாடு போகாமல் அரசாங்க மீதியாக இது வரவேண்டும்.

சேலத்தில் கடந்த 20 வருஷ காலமாக ஒரு பிரச்சினை. கே. ஆறுமுகம் என்று சொல்லக்கூடிய அரிசன விவசாயிக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உண்டு. He is not in possession of the land for these twenty years and he is not able to get at his lands. யாருடைய ஆட்சி இன்று நடந்து கொண்டிருக்கிறது? அவருக்குச் சொந்தமான நிலத்திற்குள்ளே அவர் போக முடியாது; சாகுபடி பண்ண முடியாது. நான் யாருடைய பெயரையும் குறிப்பிடவில்லை. அந்த நிலத்திற்குப் பக்கத்தில் மிகப் பெரிய பிராசுதார், எனக்கும் வேண்டியவர்தான், நண்பர்தான். அந்த செல்வாக்குள்ள ரத்தின கவுண்டர் நிலத்தின் பக்கத்திலுள்ள தன்னுடைய நிலத்திற்கு அந்த ஆறுமுகம் துழைய முடியவில்லை. இப்படி பல ரத்தின கவுண்டர்கள் இருப்பார்கள், பல ஆறுமுகங்கள் இருப்பார்கள். இந்த நாட்டின் பிரஜை என்ற முறையில் தன்னுடைய நிலத்திற்குள்ளே போவதற்கு, நிலத்தை விற்பதற்கு, குத்தகைக்கு விடுவதற்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் இந்த விஷயத்தை இந்த இடத்தில் குறிப்பிடுகிறேன்.

நாம் இன்று அதிகமாக கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறோம். கல்விக்காக 65 சதமானம் செலவழித்தது இன்று 70 சதமானமாக ஆகியிருக்கிறது. நல்லதுதான். ஆனால் இன்று அதிகமாக சாதி வந்து விடுகிறது. டாக்டர் கோலாம்டி என்ன சொல்லுகிறார்? Education mitigates casteism, but for getting education, you should develop casteism. என்ற முறையில் போகிறது. அரிசன மக்களுக்கு இன்றைக்குள்ள நிலைமை என்ன? கல்விக்காக அந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக் கொடுக்கப்படுகின்ற பணத்திற்கு மேல் அந்தக் குடும்பத்தில் இருந்து வருஷத்திற்கு 200, 300 ரூபாய் கூடுதலாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதைச் செலவழிக்க முடியாத நிலையில் அவர்கள் கல்வியைத் தொடர முடியாத நிலை கூட ஏற்படுகிறது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 மார்ச் 19]

ஆகவே, அரிசனங்களுக்கு பணம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக செலவு பூராவையும் ஏற்றுக்கொள்வது என்ற முறையில் இருந்தால் நல்லது. எங்கள் கட்சியில் கூட அப்படி ஒரு வழக்கம் இருக்கிறது. குடும்பத்திற்குத் தேவையான அளவு, பொதுமன அளவு, கட்சியிலிருந்து கொடுத்து விடுவார்கள். எங்களுக்குச் சம்பளமாகக் கொடுக்காமல் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற முறையில் கொடுத்து விடுவார்கள்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், அரிசன மக்களைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்கும் கிராமங்களில் தனி டம்பளங்கள், தனி பிளேட்டுகள் வைத்திருக்கும் கிராமங்கள் இல்லை. இந்த மாதிரி நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைப் பொறுத்தவரை குற்றமாக வைத்து அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். ஏதேனிடமான சோஷல் இன்ஜென்டிவாக இருந்தாலும் மாற்றப்பட வேண்டும்.

பொதுவாக, ஒரு லட்சம் விவசாயிகளுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இன்னும் அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் ரிப்போர்ட்டை ஆராய்ந்ததில் தெரிந்தது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் அதிகமாகத் தஞ்சையில்தான். ஏற்கனவே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அந்த இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தை விட்டு அவர்களை அந்த மிராசதார்கள் வேளியேற்ற முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட வர்களுக்கு இப்போது பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பட்டா கொடுக்கும்போது இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது அந்த இடத்தில் இருக்கக்கூடிய மாங்கள் மிராசதாருக்கு என்று போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஏற்கனவே இருந்த பலனை விட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது.

இந்த வீட்டுமனைப் பட்டா கொடுப்பது எல்லா இடங்களுக்கும் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி விஸ்தரிக்கக்கூடிய நேரத்தில் நகரப் பஞ்சாயத்துக்குக் கிடையாது, நகரங்களுக்குக் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நகரங்களிலே அரிசனங்கள் இல்லை. நகரங்களிலேதான் பெரிய பெரிய காலனிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நகரத்திற்கும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கூட 5 சென்ட் நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

கோளாவில் இவர்களுக்குப் புதிதாக வீடு கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசிலிருந்து போய்ப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு அந்தக் கட்டடங்களைப் பார்க்கும் பாக்கியம் கிட்டவில்லை. அங்கு அவர்களுக்குத் தனி

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

காலனியாக அமைக்கவில்லை. இனிமேல் நம்முடைய தமிழக அரசும் ஊருக்கு வெளியே ஆசிரியர்கள் காலனி, மற்றக் காலனிகள் அமைப்பது போல் அரசினக் காலனிகளை அமைக்காமல் ஊருக்குள்ளேயே அமைக்கவேண்டும். ஊருக்கு வெளியே காலனி இருக்க வேண்டுமென்ற முறையே முதலில் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அந்த மாதிரி சில காரியங்களைச் செய்தால் அவர்களைத் தனியாக வைத்திருக்கும் போக்கு கூட குறையும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஆலோசனையைக் கூறுகிறேன்.

சில விஷயங்களை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அடிமைகளாக வந்தவர்களை சிலயிடங்களில் காலனிகளில் வைத்திருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இலக்கியங் களில் இருக்கிறது. காஞ்சிபுரம் பக்கத்தில் இருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அன்று கூட ஊருக்கு வெளியே தனியாக ஒதுக்கப்பட்ட மக்களை வைத்ததாக ஞாபகம் இல்லை. எந்தெந்த இடங்களில் தொழில் வளர்ச்சி எற்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் இம்மாதிரியாக ஹரிஜனங்களுக்கு என்று காலனிகள் வைத்தால் தொழிலாளர்கள் கலகமே கூட செய்து விடுவார்கள். இன்று இலாகா மூலம் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது கிராமத் திற்கு அப்பால், ஊருக்கு வெளியில் காலனிகள் அமைத்துக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது—இப்படி தனியாக காலனிகள் அவர்களுக்காக அமைக்கும் முறையை கைவிட்டுவிட்டு மற்றவர்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளில் இவர்களும் இருக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அந்த முறையில்தான் வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கவேண்டும்.

otherwise, it will be perpetuation of untouchability.

பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு என்றும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக என்றும் தனித்தனியாக இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரே அமைச்சரே அதைப் பார்க்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கவில்லை, இதற்கும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கவில்லை. ஆகவே இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் சேர்த்து ஒரு அமைச்சரே பார்க்கலாம். அப்போது இரண்டையும் முன்னுக்குக் கொண்டு வர வாய்ப்பு இருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்கு என்று, அவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு அமைச்சர் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பிற்பட்ட வகுப்பினர், மற்ற வர்களையும் சேர்த்து ஒரு அமைச்சரே இருக்கலாம். மத்திய பாராளுமன்றத்தில் கூட ஹரிஜனங்களுக்காக என்று ஒரு தனி அமைச்சர் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. வேறு சில விஷயங்களையும் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் பின் தங்கிய வகுப்பினரையும் சேர்த்து இரண்டுக்கும் ஒரு அமைச்சர் என்றிருந்தால் உதவி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 மார்ச் 19]

கரமாக இருக்கும். ரிசர்வேஷனைப் பொறுத்த வரையில் 16 சதவீதம் என்பதை 18 சதவீதம் ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ரிசர்வேஷன் கொஞ்ச காலத்திற்கு இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கலாம். பல காரணங்களினால் இந்த ரிசர்வேஷன் படி எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றனவா? அந்த அடிப்படையில் பூர்த்தி செய்யப்படுகிறதா, செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

விடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம், பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம், மாடுகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் எனபதெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அந்தமாதிரி யான பட்டியல்களைக் காட்டிவிடுகிறார்கள். எதிர்காலத்தில் இந்த மாதிரியான விவரங்களுடைய விடைத்தால் நன்றாக யிருக்கும். உண்மையில் இந்த 18% என்பது முடிந்ததா, அந்த அளவிற்கு தகுதி உள்ள ஆட்கள் விடைக்கிறார்களா இல்லையா என்று அப்போதுதான் சொல்ல முடியும்.

ஐ.ஏ.எஸ்.-ல் 16% தான் இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லமாட்டேன். அந்த அளவிற்கு, குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வாழடியவில்லை என்றால் அதற்கு வேறு ஏற்பாடு செய்ய முடியும் அதுபற்றிய விவரங்கள் தெரிந்தால். சமீபத்தில் ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைப் படித்தேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜாக இருந்தவர், நல்ல கெட்டிக்காரர், திரு. வரதராஜன் அவர்கள். வரதராஜன் கமிட்டி பற்றி நான் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறேன் ஆரம்ப முதல். அவர்களைப் போன்ற வர்கள் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாக வருவதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். அவர்கள் திறமைசாலியும் கூட. புதிதாக ஒருவர் ஹரிஜன வகுப்பிலிருந்து இப்போது தான் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாக வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே அது பாராட்டக் கூடிய விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக செலவு செய்யப்படுவது குறித்த விஷயத்தில் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை குறைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது எந்த அளவிற்கு இந்த சர்க்கார் அவர்களைப் பார்க்கிறார்கள் என்பதுதான் தெரிகிறது.

ஜில்லா மட்டத்தில் பார்த்தால் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசராக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், They suffer from inferiority complex அந்தமாதிரி யில்லாமல் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட நம்முடைய கலெக்டருடைய ஒரு பி.ஏ. அல்லது கலெக்டருடைய ஒரு அஸிஸ்டென்ட் என்ற அளவிற்கு அவர்களுக்கு ஒரு அந்தஸ்து கொடுத்தால்தான் அந்த இலாகாவிற்குள்ள அந்தஸ்து உயரும். அதுவும் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸர் என்று தனி இலாகாவாக இல்லாத முறை

1973 மார்ச் 19]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யில் ஜூன்லா ரீதியில் மேற்சொன்ன முறையில் இருக்கவேண்டும். இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை—சாதாரணமாக குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வோம்—போதாது.

முன்பு இங்கு பேசும்போது நறிக்குறவர்கள் பற்றி, அவர்களை ஷெட்யூல்ட் ட்வரப்ஸில் சேர்த்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, மலையப்பன் என்ற ஒரு கலைக்டர் இருந்தார். நறிக்குறவர்கள் அவரை “எங்கள் இதயக் கோவில் மலையப்பன்” என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் காலமாகி விட்டார்கள். அவர்களுக்காக பிரத்தியேகமாக ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்தி உதவி செய்தார்கள். 20,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், மதுரையில் தனியாக ஒரு இடத்தில் இருக்கிறார்கள். எந்தெந்த இடங்களில் அவர்கள் ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகளாக தங்கியிருக்கிறார்களோ அங்கேயே அவர்கள் தங்கிவிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அடுத்த ஆண்டு, நறிக்குறவர்களை ஷெட்யூல்ட் ட்வரப்ஸில் சேர்த்திருக்கும்போது—எந்த அளவிற்கு அவர்கள் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி தனியாக ஒரு ஐட்டமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன நலத் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது எனது கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பழங்காலத்தில் ஜாதி இரண்டொழிய வேறில்லை என்று பெரியவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றும் இந்த ஜாதிப் பிரச்சனையைக் கொண்டு விவாதம் ஏற்படுவதைப் பார்க்கும்போது அது மிகவும் வருத்தத்தைத் தருகிறது. அன்று பிற்பட்ட நலத்துறை மானியத்தின்மீது பேசும்போது பலர் கூறினார்கள், காரணப் பெயர்களை வைத்துத்தான் ஜாதிகள் வந்தன என்று. காரணப் பெயர்களாக வந்த ஜாதிகள் இன்று தொடர்ந்து நாட்டிலே ஜாதிப் பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போதும் நினைக்கும்போதும், ஹரிஜன நலத்துறைக்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகையைப் பார்க்கும்போதும் எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூறியதைப் போல் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகையை விட இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை குறைவாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போதும் இந்த நலத் துறை எவ்வாறு இந்த மக்களுக்கு நலன்கள் அளிக்கும் வகையில் பயனளிக்கும் என்பது புரியாமல் இருக்கிறது.

பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன் பற்றிப் பேசும்போது பலர் கூறினார்கள்— முகமதிய சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பிற்போக்கான நிலைமையில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டு

[திருமதி ஜோதி வெடங்கடாசலம்] [1973 மார்ச் 19]

மென்று கூறினார்கள். இருந்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள், அவர்களையும் இந்த பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். அதற்கு பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியார்கள், இன்னும் பதினான்கு சமுதாயத்தினரை பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்க இருக்கிறோம் என்று. இப்படி இன்னும் எவ்வளவு வகுப்பினரை பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்கப் போகிறார்களோ? இந்த தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் என்ற பிரிவில் இன்னும் எத்தனை சமுதாயத்தைச் சேர்க்கப்போகிறார்களோ என்பதைப் பார்க்கும்போது ஜாதிகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோமே தவிர ஜாதிகளை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கான எந்தவிதமான திட்டமும் இல்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதன்முதலாக இந்த ஹரிஜன வெல்பேர் டிப்பார்ட்மென்ட் ஆரம்பித்தபோது அதற்குத் தலைவராக இருந்தவர் ஒரு ஜயங்கார். காலஞ்சென்ற திரு. பாஷ்யம் ஜயங்கார் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் தலைமையில், அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக எவ்வளவோ நன்மைகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த சபையில் பேசுவதில் கூட ஹரிஜன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லாதாருக்கு கூடுதல் வாய்ப்பு கொடுப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த யோசனையை நான் தங்கள் மூலம் அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் மீனாட்சிபுரம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது, அது அந்த நல்லூர் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த கிராமம். அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனில் பண வசதி சற்று உபரியாக இருக்கிறது சில காரியங்கள் மக்களுக்குச் செய்வதற்காக. அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு கிராமத் தேவைகளை செய்ய அரசு உடனடியாக அனுமதிக்க வேண்டும். அங்கு வாழும் மக்கள் ஊருக்கு வெளியே வசிக்கிறார்கள். அவர்களை ஊருக்கு வெளியே வசிக்கச் செய்வது பெரிய பாவம் என்றுதான் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஊருக்கு வெளியே அவர்கள் வசிப்பது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் ஊருக்கு உள்ளே வருவதற்கு அவர்களுக்கு தக்க பாதை வசதி கிடையாது. சிலருடைய தோப்புகள் வழியாகவும், சொந்தக்காரர்களின் நிலங்கள் வழியாகவும்தான் அவர்கள் வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து அரசு அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து, அவசியம் அந்தப் பாதையைப் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே எந்தவிதமான மின்சார வசதியும் கிடையாது. இருண்ட சூழ்நிலையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை இருப்பதால் அந்த நிலைமையையும் நீக்க வேண்டும். குடி தண்ணீருக்காக ஒரு மைல் தூரம் காவிரி ஆற்றங்கரை வந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக பல கிராமங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்

வாக்கெடுப்பு

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

பட்டிருக்கிறது. இந்த கிராமத்தையும் அதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல கிராமங்களில் மினிமம் அமெனிடீஸ் கூட இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் எற்பட்ட மழையின் காரணமாக, கொள்ளிடக்கரையில் ஓரத்தில் இருக்கும் சலவைத் தொழிலாளர்களின் விடுகள் வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு விட்டன. கலெக்டர், தாசிஸ்தார் போன்றவர்கள் அங்கே சென்று பார்வையிட்டு வந்தும், அங்கே வெல்பேர் ஆபிசர் இன்னும் பார்வையிடப் போகவில்லை. அவர்களுக்குத் தகுந்த குடிமனைகளைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வசிக்கும் பக்கத்தில் சில தனிப்பட்டவருக்குச் சொந்தமான நிலம் இருக்கிறது. அதை அரசு ஆர்ஜிதம் செய்து இவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் விடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பழுதுர் கிராமம்—முத்தாசநல்லூரில் ரோடு போட நிலம் கேட்டும், அதன் சொந்தக்காரர்களுக்கு இன்னும் அரசு பணம் கொடுக்காத காரணத்தால் அந்த நிலத்தில் ரோடு போட நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அனுமதிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதற்கும் அந்த ஏழை ஜனங்கள் அரசுக்கு மனு போட்டு இருக்கிறார்கள். அது என்ன நிலைமையில் உள்ளது என்று தெரியவில்லை. அதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுத்தம், சுகாதாரம் ஹரிஜனங்களுக்குத் தேவை என்று சொல்கிறபோது, அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி கூட செய்து தரப்படாமல் இருக்கிறது. இந்த கிராமத்தை சார்ந்த மக்கள் வாய்க்காலிலிருந்து தான் குடிதண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வாய்க்காலுக்கு படிக்கட்டு கட்டிக் கொடுத்தால் அவர்கள் குளிப்பதற்கு வசதியாக, நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பழுவூரில் ஹரிஜன மக்கள் வாழும் கிராமத்தில் பயானக் கொட்டை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவைகளைக் கூட வெல்பேர் ஆபிசர் சென்று பார்க்கவில்லை. அதை உடனடியாக வெல்பேர் ஆபிசர் சென்று பார்த்து, அரசுக்குத் தகவல் அனுப்பி அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மணச்சநல்லூரில் சாதாரணமாகக் காலரா வருகிறது என்று கூறுகிறார்கள். அங்கே தற்போதுள்ள காண்ட் கட்டின் வீளைவாக குடிதண்ணீர் 4 மணி நேரம் விடுகிறார்கள். அங்கே ஏறத்தாழ 15,000 மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அந்த கிராமத்தில் எந்தவிதமான தொத்து நோயும் வராமல் இருப்பதற்காக அவர்களுக்குக் குடிதண்ணீர் கொஞ்சம் அதிக

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1973 மார்ச் 19]

மான நோம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகமான அளவுக்கு மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்று மின்சார அமைச்சருக்குக் கூட தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் தற்போது ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறது. இதில் இரண்டிற்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வித்தியாசத்தைக் கூட சென்ற முறை எடுத்துக் காட்டினேன். மத்திய அரசாங்கம் ஸ்காலர்ஷிப்பை மாநில அரசாங்கமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் மாணவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அதை விசைவில் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே மதிய உணவு திட்டத்திற்காக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதை சென்ற ஆண்டில் ஒதுக்கிய தொகையை விடக் குறைவாக இருக்கிறது. பொதுப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு - ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு அதைக் குறைத்து விட்டார்கள். அதை ஏன் குறைத்து விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பதில் கூறுகிறபோது காரணத்தைச் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு அரிசன, மலைவாசி மக்கள் வீட்டு வசதிக் கழகம் நிறுவ கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்துவதற்காக அரசு ஆணை விசைவில் பிறப்பிக்கப்பட உள்ளது. இக்கழகம் ஆயுள் காப்பிட்டுக் கழகம், மற்ற நிறுவனங்களிலிருந்து கடன் முதலிய வசதிகள் பெறும். அரிசனங்களுக்காக வடிகப்பிட்ட வீட்டு மனைகள் யாவற்றிலும் 10 ஆண்டு காலத்திற்குள் வீடுகள் கட்டுவது தான் அரசின் நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டத்தை ஜாதி அடிப்படையில் போடக் காரணம் என்ன? இதை நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். ஏற்கனவே ஹவுசிங் போர்டு இருக்கிறது. அந்த அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க அந்த போர்டில் ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்தி ஒரு liaison officer போட்டு இந்த வசதியை செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். அந்த liaison officer மூலமாக எல்.ஜி.சி, போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் பெற்று வீடுகள் கட்டித் தர அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதை நான் வன்மையாக எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் மறுபடியும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி கவியாக ஜாதியின் அடிப்படையில் ஒரு வாரியம் அமைப்பது என்றால், அது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்பது என் கருத்தாகும். ஆகவே, ஹவுசிங் போர்டில் இந்த Wing-ஐ அமைக்க வேண்டுமென்றும் அதன் மூலமாக அந்த

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

வேலையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஐராதியின் அடிப் படையில் கழகம் ஆரம்பிப்பது விரும்பத்தக்கத்தல்ல என்பதை மறுபடியும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கிராமப்புறத்திலுள்ள அரிசனங்கள் மற்ற இனத்தவர்களின் உண் முறைகளுக்கும், கொடுமைகளுக்கும் ஆளாகாவண்ணம் பாதுகாக்கும் பொருட்டு நடமாடும் காவல்படைகளை அரசு நிறுவியுள்ளது. 1972-ம் உண்டின் தொடக் கத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இப்படைகள் முதலில் கோவை, மதுரை, தென் ஆற்காடு, தஞ்சை, திருச்சி, திருநெல்வேலி ஆகிய ஆறு மாவட்டங்களில் இயங்கிச் செயல்படுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய ரிப்போர்ட் இங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கிறதற்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நடமாடும் காவல்படைகள் என்ன வேலை செய்கின்றன. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டால் நல்லது.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் தியாகவல்லி என்று ஒரு கிராமம் உண்டு. அங்கு ஹரிஜனக் காலனி இருக்கிறது. இட் சஸ் அன் ஐலண்ட் போல் இருக் கின்றது. அங்கே நிறைய ஹரிஜனங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கும் ஜாதி இந்துக்களுக்கும், இந்த அரிசனங்களுக்கும் எந்த வித மான தொடர்பும் கிடையாது. அங்கே இருக்கும் அரிசனப் பிள்ளைகள், ஜாதிப் பிள்ளைகள் போகும் பள்ளிக்குப் போக அனுமதிக்கப்படுவது இல்லை. அவர் களுக்கு அங்கே ப்ராபர் சேப்டி Medical amenities கிடையாது. அந்தக் காரணத்தால் அங்கே எந்த அளவுக்குச் சுகாதாரச் சீர்கேடு இருக்கிறது என்பதை அரசுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கும் ஜாதி இந்துக் களுக்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் இல்லாமல் இருப்பதால் ஜாதிக் கட்டுப் பாட்டிற்குப் பாய்ந்து அவர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இங்கே நடமாடும் காவல் படை ஆரம்பித்து, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இருக் கிறது என்று அரசு ரிப்போர்ட்டு கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்றால், என்ன ரிப்போர்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்? அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டுகளை யெல்லாம் இப்படி மானியம் வரும் போது சமர்ப்பித்தால் அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அந்த கிராமத்தில் வசிக்கும் அரிஜனங்கள் Yaws என்ற வியாதியால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வாடி வதங்குகின்றார்கள். அங்கு சுகாதார முறைக்கு ஏற்ப ஒரு sewage கிடையாது. குடிதண்ணீர் கிடையாது. ஆகையால் இவைகளை அளித்து அந்த ஏழை மக்களை வாழச் செய்ய அரசு தக்க நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும்.

பிற்பகல்
1-00

அடுத்து மென்டலி ரிடார்டெட் குழந்தைகள் பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அந்தக் குழந்தைகள் எப்படியோ பிறந்து விடுகின்றன, அது அந்த குழந்தைகளின் குற்றமல்ல. ஆனால் நாட்டிலே அவர்களுக்கு என்ன செய்கிறோம். தனிப்பட்ட முறையிலே அரசாங்கம் அந்தக் குழந்தைகளை எடுத்துப் பராமரிப்பது கஷ்டம் என்றாலும், பல social இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் ஏற்கனவே எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய மான்யத்தை இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களை பராமரிப்பது எளிதல்ல. ஆகவே அதிகப்படியான மான்யம் கொடுப்பது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 18% ரிசர்வேஷனைப் பற்றிக் கூறினார்கள். இந்த ரிசர்வேஷனை எப்படி இதுவரை பூர்த்தி செய்கிறார்களென்று பார்த்தால், குறிப்பாக கல்வி மான்யம், சுகாதார மான்யம் ஆகிய மான்யங்கள் வரும்போது, அரிசனங்களுக்கு காலேஜில் இவ்வளவு பர்சென்டேஜ் ரிசர்வேஷன் கொடுக்கவேண்டியது கொடுக்கப்பட்டது, ஷெட்யூல்டு வகுப்பு, ஷெட்யூல்ட் டிரைப் ஆகியவர்களுக்கு இவ்வளவு சதவிகிதம் கொடுக்கப்பட வேண்டியது கொடுக்கப்பட்டாகி விட்டது, பிற உத்தியோக துறைகளிலும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது என்று பொதுவாக நாம் கூறி வருகின்றோம். ஆனால் அடிப்படையாக அரிசனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட ரிசர்வேஷன் பூராவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதை தனிப்பட்ட துறையில் நீங்கள் ஆராய்ச்சி செய்கிறீர்களேயானால், ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், சரியான முறையில் ஒதுக்கப்பட்ட பர்சென்டேஜ் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தெரியவரும்.

அரிசன ஓராஸ்ட்ல்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த ஓராஸ்ட்ல்களுக்கு வார்டன் களைப் போடுகிறார்கள். அதில் பெருமளவு அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றியிருக்கும் விதத்தை இங்கே நான் கூறாமல் இருக்க இயலாது. பழனியைச் சார்ந்த அரிசன ஓராஸ்ட்ல ஒன்றில் இருந்த வார்டன் ஒருவரை 17 முறை மாற்றியிருக்கிறார்கள். 17 முறை அவர் மாற்றப்பட்ட காரணம் என்ன? ஆளுங்கட்சியின் எம்.எல்.ஏ. அவர் இங்கேயிருந்த வேண்டாமென்று கூறியிருக்கலாம். அவர் இங்கேயிருக்க வேண்டுமென்று ஆளுங்கட்சியைச் சாராத ஒரு எம்.எல்.ஏ. சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கம் கட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல் அதைச் செய்யவேண்டும். ஓராஸ்ட்ல்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் மாத்திரம் அல்ல. அரசாங்க உத்தியோகத்தை சார்ந்தவர்கள் கணவன் மனைவி ஒரே இடத்தில்தான் போஸ்டிங்க்ஸ் கொடுக்க

1973 மார்ச் 19] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

வேண்டும், கனவன் மனைவி தனித் தனியாக மாற்றக் கூடாது என்று அரசு உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால் மாற்றும்போது வேறு காரணங்கள் சொல்லுவார்களேயானால், அது திருப்தி அளிக்காது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு எம்.எல்.ஏ. அவர் இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்காக வார்டனை மாற்றுவதும், இன்னொரு எம்.எல்.ஏ. இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதால் திரும்ப மாற்றுவதும் நல்லதல்ல. எது அந்தந்த ஹாஸ்டலுக்கு, பள்ளிக்குத் தகுந்த முறையில் இருக்கிறது என்று பார்த்து செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் எல்லாம் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள். அவர்களை ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக 9 இடங்களுக்கு மாற்றினால், அது ஹாஸ்டலுக்கும் நல்லதல்ல, அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல அரசுக்கும் நல்லதல்ல. மூன்று ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மாற்றுகிறோம் என்ற முறையை வைத்திருக்கிறோம். அதை அரசாங்கம் கடைபிடித்து வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிறேன்.

அடுத்து, மினவத்தைப் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மினவர்கள் தங்கள் பிடிப்புகளை நியாயமான முறையில் விற்க மார்ட்டெட்டிங் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைச் செய்வதற்கு அரசு என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள்? அவர்களுடைய எஸ்டேட் அறிந்து அரசு விலையை செய்ய முன்வர வேண்டும். அவர்களுக்கு மின் பிடிப்பு கிடைக்கும்போது ஓளவுக்கு வாங்கக்கூடிய நடத்த முயன்றாலும், மின் பிடி கிடைக்காத போது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரி நேரங்களில் அவர்களைப் பராமரித்துக் கொள்ள வேண்டிய அளவிற்காவது அரசு அவர்களுக்கு ஏதாவது நிதி உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேகாணாண்டு போட்டுகள் எல்லாம் குறைந்த விலையில் அரசு வாங்கி அதிகப் படியான விலையில் விற்பதைக் கூட இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எதற்காக அப்படி அதிக விலைக்கு மினவர்களுக்கு விற்க வேண்டும் என்பது புரியவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு சப்ஸிடி கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுவதுடன், அதிகப்படியான விலையில் கொடுத்தால் அது மினவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும். அதை அரசு ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, மினவத் துறை மான்யத்தின் மீதும், அரிசன நலத் துறை மான்யத்தின் மீதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் முக்கியமான கருத்துக்களுக்கு மாத்திரம் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1973 மார்ச் 19]

பொதுவாகவே, முதலில் மீனளத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு, இல்லை கடந்த காலத்தை விட இப்போது, ஒரு புதிய வேகமான முன்னேற்றத்தைக் காண்கின்ற திருத்தங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த விளக்க உரையிலிருந்து நிச்சயமாகக் காணமுடியும்.

படகு கட்டுவதில் காட்டுகின்ற மிகத் தீவிரமான திட்டங்களும் அதிகப்படியான படகுகள் கட்டுகின்ற முறைகளும் ஏற்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைங்கள் அல்லது தோணிகள் இவைகளில் கூட சாதாரண பெரிய படகுகளில் வைப்பதை போல அவுட்வோர்டு என்ஜின்கள் பொருத்தப்பட்டு மலிமான விலையில் மீனவர் களுக்குக் கொடுத்து, மீனவ மக்கள் சமுதாயம் முன்னேறவும், அதே நோக்கில் அதிகப்படியான மீன் பிடிப்பதை உண்டாக்குகின்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டுத், ஆக இந்தத் திட்டங்களில் எல்லாம் அரசு முனைந்திருக்கிறது என்பதை விளக்க உரையில் காணமுடியும்.

ஆய்வைப் பயன்படுத்துதலை எடுத்துக் கொண்டால், இப்போது சென்னை, கடலூர், இராமஸ்வரம், சூமரிமுனை ஆகிய இடங்களில் அண்மைக் கடல் மீன் பிடி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றைத் தவிர இந்திய அரசு தூத்துக்குடியில் தொலைகடல் மீன்பிடி நிலையம் ஒன்றை அமைத்துள்ளது. சென்னையில் மற்றொரு தொலைகடல் மீன்பிடி நிலையம் அமைக்க மத்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலையங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட விசைப் படகுகளைக் கொண்டு அண்மைக் கடல் தொலைகடல் பகுதிகளில் மீன்பிடிப்பது குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட இருக்கிறது. இது தவிர இந்திய-நார்வே திட்டத்தின் கீழ் மீன்பிடி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப்படகுகளைக் கொண்டு ஆய்வு செய்ததன் மூலம் ஆழ்கடலில் வாழ்கிற மீனள வாயில்கள் குறித்து பயனுள்ள தகவல்கள் கிடைக்கச் செய்வதில் அரசு முனைந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டில் வெளிநாட்டிலிருந்து தருவிக்கப்படுகின்ற பெரிய பெரிய இழுபறி படகுகளுக்குப் பதில், நம்முடைய நாட்டிலேயே 50 அடி, 43 அடி, 40 அடி, 37 அடி உள்ள பெரிய படகுகளை உண்டாக்குகிற தளத்தையும் நடத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியிருக்கிறது என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆய்வுசோச் செய்த பிறகு, எந்த நிலையங்களில் அதிகப்படியான மீன்கள் கிடைக்கின்றன என்ற குறிப்பையும் மீனவ மக்களுக்குக் கொடுக்கின்ற வசதியை அரசு வைத்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்டிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

பெரிய படகுகள், இழு படகுகள் அமைப்பதுடன், சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்த நடுத்தர அளவு இழு படகுகள் கட்டும் தளம் ஒன்றிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மண்டபத்தில் தென்னிந்திய ரயில்வேயின் பொறியியல் பட்டறை, சருக்குப் பாதை, கப்பல் பழுது பார்க்கும் துறை ஆகியவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு, நடுத்தர அளவு இழுபடகு கட்டுத்தொழில் அமைக்க அவை பொருத்தமானவை என்று கருதி பொதுத் துறை நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவுவது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகின்றது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று நல்ல மார்க்கெட்டிங் வசதிகள் தரவேண்டிய முறையிலும், ஏற்றுமதி செய்வதில் கணிசமான அளவு பங்கு பெறவும், உற்பத்தியை விற்பனைக் காக பல்வகைப் படுத்தவும் பொது நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவுவது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகின்றது. அந்த நிறுவனம் பெரிய படகுகளைப் பெற்று சொந்தமாக இயங்கி ஏற்றுமதிக்காகவும், உள்நாட்டுப் பயன்பாட்டைப் போர்க்கும் பொருட்களை விற்பனை செய்யவும் பயன்படும். ஆக இந்த மீனளத் துறையில் ஒரு 'புற ரெவல்யூஷன்' உண்டாக்குகின்ற அளவுக்கு அதிகப்படியான மீன் பிடிக்கின்ற வகையிலும் பெரிய பெரிய படகுகளை தரம் கட்டுகின்ற வகையிலும், அம் மீன் பிடிப்பு இடங்களைத் தேடி சுண்டுபிடிக்கின்ற வகையிலும், அதில் சடுபாடு கொள்ளுகின்ற மக்களுக்குத், தனிப்பட்ட சிலர் தனியார் துறையில் எடுத்து நடத்துகிறவர்களுக்கும் ஊக்கம் தருகின்ற வகையிலும், இப்படி பல திட்டங்கள் உருவாக்குவதன் மூலம் இந்தத் துறையில் பல்வகையான முயற்சிகளை அரசு செய்து வருகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

உள்நாட்டு மீனளங்களை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, புது புது ரக மீன் இனங்களை உற்பத்தி செய்து, இந்தத் துறையிலே வேகமான முன்னேற்றத் திற்கு வகை செய்து வருகிறோம். அண்மைக் காலங்களில் பெரிய கெண்டை மீன் சிளைகளைத் தூண்டுதல் முறையில் பொரிக்கச் செய்யும் உத்திகளைப் பெரிதும் கையாண்டதால், உள்நாட்டு மீன் உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் பெரிதும் முன்னேற்றம் அடைய முடிந்தது. இப்படி இன்றைக்கு பல்வேறு வகைகளில் அரசு முனைப்பாக ஈடுபட்டு, மீனளத் துறையில் ஒரு பெரிய மாறுகலை செய்து வருகிறது.

கடல் மீன்பிடித் தொழிலைப் பெருக்குவதற்காக பெரிய பெரிய மீனளத் துறைகளை நிர்வகிக்க முடிவு செய்துள்ளோம். அந்த வகையில் விரைவிலேயே சூத்துக்குடி துறைமுகம் கட்டி முடிக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. சென்னையில் இருக்கின்ற மீனளத் துறை கட்டுமானப் பணிகள் வேகமாக முன்னேறி வருகின்றன. அதேமாதிரி சிறு சிறு துறைமுகங்களையும் கட்டி வருகிறோம்,

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1973 மார்ச் 19]

முட்டத்தில் ஒரு சிறிய துறைமுகத்தையும், குளங்களில் ஒரு சிறிய துறைமுகத்தையும் கட்ட இருக்கிறோம். 10 லட்சம் ரூபாயும் அதற்குக் கீழே செலவாகக் கூடிய மீன்பிடித் துறைமுகங்களை மத்திய அரசு ஆதரவு தருத் திட்டங்களின் கீழ் நிறைவேற்றுவதற்காக சில சிறிய துறைமுகத் திட்டங்களை மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப இருக்கிறோம். அதிலே ஒன்று தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மல்லிப்பட்டிலும் மீன்பிடி துறைமுகம். அதிகப்படியான மீன்களை உற்பத்தி செய்து, அவை கெட்டுப்போகாமல் பாதுகாப்பதற்காக மீன் உறை நிலையங்கள், பனிக்கட்டி உற்பத்தி நிலையங்கள், மீன் பதப்படுத்தும் நிலையங்கள் முதலியவைகளை நிறுவுவதற்கும் நிறைய பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம்.

நமது மாநிலத்தில் எண்ணூர், மண்டபம், கடலூர் ஆகிய இடங்களில் பிடிக்கப்பட்ட மீன்களை கெட்டுப்போகாமல் பாதுகாப்பதற்காக பணியறை பிரிவு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் பல இடங்களில் பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவு, உறைய வைக்கும் பிரிவுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது மீனவர்களைத் தவிர, தனியார்களும் மீன்பிடித் தொழிலில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். அவர்கள் ஆர்வத்தை மேலும் வளர்த்தும் வகையில் அவர்களுக்கும் பல உதவிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மீன் பிடித் துறைமுகங்களில் இடம் ஒதுக்குதல், மீன்களை பக்குவப்படுத்தி வைப்பதற்கு இடவசதி, விசைப் புகளை நிறுத்தி வைக்க வசதி போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. தவிர அவர்களுக்கு வட்டி இல்லாத கடனும் கொடுக்க அரசு முன்வந்துள்ளது.

மீன்பிடிப் படகுகள் அடிக்கடி பழுது பார்க்கக்கூடிய வகையில் தமிழ் நாட்டில் படகு நிறுத்தப்படும் முக்கியமான இடங்கள் பலவற்றில் 'ஏ' வகுப்பு, 'பி' வகுப்பு பழுது பார்க்கும் பட்டறைகளை அமைப்பதற்கான பெருந்திட்டத் தீர்மானம் இப்போது அதற்கான தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இத் திட்டத்தின்படி எங்கெனவே கடலூரில் உள்ள பழுது பார்க்கும் பட்டறை இன்னும் விசிவாக்கப்படும்.

வேறுபல சமுதாயத்தினருக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதைவிட மீனவர் சமுதாயத்திற்கு ரோடு வசதிகள், கல்வி வசதி, பயிற்சி நிலைய வசதிகள் போன்ற வசதிகளை அதிகமாக அளிக்க அரசு முனைப்பான திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சிறிய அறிக்கையிலிருந்து நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம். இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சிறிய சித்ய குறைகளைச் சொன்னார்கள்.

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

வேளாண்மைத் துறையில் உணவு உற்பத்தி செய்வது போலவே மீன்பிடித் துறையிலும் மீன் உணவு உற்பத்தி செய்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது வேளாண்மைத் துறைக்கு அளிக்கப்படும் மானியத்தைப்போன்று ஏன் மீனவத் துறைக்கும் மானியம் ஒதுக்கக்கூடாது? மீனவத் துறைக்கு 2 கோடி ரூபாய் தானே செலவழிக்கிறோம் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள்.

நமது மாநிலத்தில் பெரிய கடலோரப் பகுதி இருந்தாலும் உரிய முறையிலே அனைப் பயன்படுத்துவதில் இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு அக்கறை செலுத்தவில்லை. அதனால் மீன் உற்பத்தியில் நாம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே இருக்கிறோம். அந்த நிலையைப் போக்குவதற்காகத்தான் இப்போது பற்பலத் திட்டங்களைத் தீட்டி படிப்படியாக முன்னேறி வருகிறோம். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற மாறாத எட்டிவிடுவோம் என்ற நம்பிக்கை அரசுக்கு இருக்கிறது. அப்படி பெரும் மாறுதலை அடைந்த பின்னால் இந்தத் துறைக்கு இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை குறைபட்ட உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீனவர் சமுதாயத்திற்குப் படகு வழங்குவதிலே பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்றும், மீனவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி, வேறு தனிப் பட்டவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகவும் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. குழ. செல்லையா அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு சரியானதாக இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் படகு ஒதுக்குவதில் கையாளப்படுகின்ற முறை அப்படி இருக்கிறது. மீனவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அவர்கள் உண்மையிலே மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து, இதற்கு முன் அவர்களுக்கு விசைப்படகு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து, அவர்கள் எந்தப் பகுதியிலே எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, விசைப்படகுகளை செலுத்துவதில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து—அப்படிப்பட்டவர்களின் பெயர்களை எழுதிப்போட்டு குலஞ்சுச் சீட்டு மூலம் தேர்ந்தெடுத்து படகு வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே, இதிலே நிச்சயமாக தவறுதல் ஏற்பட வழி இல்லை.

இதிலே தவறு நடக்கவேண்டுமானால், மீனவர்கள் தங்கள் பெயருக்கு வந்த படகுகளை மற்றவர்களுக்கு கொடுத்து, அவர்கள் பிழையாக ஒருவேளை வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட தவறுகள் எங்காவது நடந்திருக்குமானால், குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டால் அல்லது அரசாங்கத்திற்கு தகவல் வந்தால் அதுபற்றி விசாரிக்கப்படும். இந்தமாதிரியான தவறு எங்கும் எப்போதும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால் அவைகளைத் தடுப்பதில்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1973 மார்ச் 19]

பொறுப்புள்ள உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசுதியாக இல்லாதவர்களுக்கு அகதி என்ற பெயரில் விசைப்பட்டகுகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அகதி அல்லாத யாருக்காவது படகு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களைப் பற்றிய தகவல்களை தனிப்பட்ட முறையிலோ அல்லது இந்த மன்றத்திலோ குறிப்பிட்டுச் சொல்வார்களேயானால் நிச்சயமாக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஆகவே, குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்பவர்கள் ஆதாரப்பூர்வமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்டு மீன்பிடி இடங்களான அடையாறு, எண்ணூர், பொன்மலை ஆகிய இடங்களில் கழிவு நீர் வந்து கலப்பதால் மீன்கள் செத்து விடுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அரசு அதைப்பற்றி பரிசீலித்து, தொழிலுபயர்களுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளின் கழிவு நீர் நீர்நிலைகளில் கலப்பதால் மீன் செத்துவிடுவதாகப் புரளர் வருகிறது. ஆகவே கழிவு நீரை நல்ல நீராக மாற்றி நீர்நிலைகளில் விட வேண்டும்; அல்லது வேறு பகுதிகளில் கழிவு நீரை விடவேண்டும் என்று அரசு தெரிவித்திருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்டு மீனவர்களுக்கே உள்ளாட்டு மீனளங்களில் மீன் பிடிக்கும் சூத்தகையைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டதன் அடிப்படையில் அவர்களுக்கே கொடுப்பது என்று ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உள்ளாட்டு மீனவர்கள் சூத்தகை எடுக்க முன்வருவார்களானால் அவர்களுக்குச் சூத்தகை விட அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருச்செந்தூர், பெரியதானை பகுதியில் இருக்கின்ற விசைப்படகுகாரர்களுக்கும் நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கும் அடிக்கடி தகராறு வருவதாக திரு. கே. பி. கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கு பாதிப்பு இல்லாமல் விசைப்படகு வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்திற்கு அப்பால் சென்று மீன் பிடிக்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்ட சில தினங்களில்தான் பிடிக்கவேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கேதான் பிடிக்கவேண்டும், இங்கே பிடிக்கக் கூடாது என்று சட்டம் போட முடியாது. இரண்டு பேரும் ஒரே இடத்தில் மீன் பிடிப்பதால் தகராறுகளும் சச்சரவுகளும் ஏற்படுகின்றன. சென்னையிலே கூட சிறிய படகு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் பெரிய படகு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட சச்சரவுகள் வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட நேர்வுகளில் பாதிப்பு ஏற்படாத வகையிலும்,

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

சச்சரவுகள் வராமல் இருப்பதற்காகவும் இரண்டு பேரும் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்திற்குள் நாட்டுப் படகுக்காரர்களும், அதற்கு அப்பால் விசைப்படகுக் காரர்களும் மீன் பிடிப்பது என்றும் அல்லது இன்னின்ன நாட்களில் இன்னின்ன நேரத்தில் அந்த இடத்தில் சிறிய படகுக்காரர்கள் மீன் பிடிப்பது என்றும் மற்ற நாட்களில்—மற்ற நேரங்களில் பெரிய படகுக்காரர்கள் மீன் பிடிப்பது என்றும் ஏதாவது ஒரு சமரச உடன்பாடு செய்துகொள்ள வேண்டும். அது அல்லாமல் அரசாங்கம் தனியாக உத்தரவு போட முடியாது.

சென்னையில் இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் வராமல் இருக்க அதிகாரிகள் அவ்வப்போது கவனித்து வருகிறார்கள். புகார்கள் வந்தால் அவற்றை நீக்க உடனடியாக சமரச ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள். திருச்செந்தூர், பெரியதாளை பகுதிகளிலும் அப்படிச் செய்யலாம்; செய்து வருகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே மேற்கொண்டு பெரிய புகார்கள் எதுவும் வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் மீன் பிடிக்கும் இடத்தை பாதுகாக்கப் பட்ட இடமாக்கவும், அந்த இடத்தில் விசைப்படகுக்காரர்கள் மீன் பிடிக்கக் கூடாது என்றும் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கே. பி. கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த அளவு சாத்தியமாக இருக்க முடியும் என்று இப்போது சொல்ல முடியாது.

அடுத்து, எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்களுக்கும் இப்படி படகுகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு இப்படி படகு களைக் கொடுக்கும் திட்டம் இல்லையென்றாலும், இதைப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கும் கொடுக்க முடியுமா, இந்தத் துறையில் அவர்களும் ஈடுபடுவார்களா என்பதை ஆராய வேண்டும். ஆனாலும் மீனவர்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் கடன் மூலமாகப் படகுகளைக் கொடுக்க அரசு திட்டத்தினை வைத்திருக்கின்றது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்கள் படகுகளைப் பெற வழிவகையிருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தின்மீது அவர்கள் படகுகளைப் பெற வதில் எந்தவிதமான குறுக்கீடும் கிடையாது.

அடுத்து, பாங்கிகளின் மூலம் இதற்காக கடன் தொகையைக் கேட்டால் அவர்கள் 'ஸெக்யூரிட்டி' கேட்கிறார்களே என்று சிலர் குறைபட்டுக் கொள்ளு கின்றார்கள். மேலும் அந்தப் படகையே ஏன் ஸெக்யூரிட்டியாக வைத்துக் கொண்டு கொடுக்கக் கூடாது என்றும் கேட்கின்றார்கள். யார் கடன் கொடுத் தாலும் செக்யூரிட்டி கேட்கத்தான் கேட்பார்கள். அதில் தவறேதும் இல்லை. படகையே ஸெக்யூரிட்டியாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாதா என்றால் கடலில் போகும் படகு காற்றாலும் அலைகளாலும் ஆறுகளில் வெள்ளத்தாலும் மூழ்கி விடக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதால் அவர்கள் படகுகளையே ஸெக்யூரிட்டியாக

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1973 மார்ச் 19]

ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குவதில் நியாயம் இருக்கிறது. இதில் ஏதாவது மாற்றம் காண முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க முன்வருகின்மேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக ஒரு குறை சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டோம். “கேளக்காரர்களுக்கு நாம் அதிகச் சலுகைகளைத் தருவது பொருத்தமானதுதானா” என்றார்கள். கேளக்காரர்களுக்கும் கொடுப்பதில் என்ன தவறுகள் இருக்க முடியும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இங்கே உள்ளே இப்படிப் பேசினீயே, வெளியே போய் கேளக்காரர்களுக்குச் சலுகை தருவதில்லை, அவர்களை பாரபட்சமாக நடத்துகின்றார்கள் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இப்படி உள்ளே ஒன்றும் வெளியே ஒன்றுமாகப் பேசுவது பொருத்தமானதுதானா நியாயமானதுதானா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: துணைத் தலைவரவர்களே, முதலில் அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்கள்தான் குறிப்பிட்டார்கள். அதில்கூட ‘டெண்டர்’ என்று வரும்போது கேளக்காரர்களைத்தான் ‘டர்ப்போ’ பண்ணுகின்றார்கள் என்றுகூடச் சொன்னார்களே தவிர

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): க்ளாரிபிகேஷன் என்பதையெல்லாம் கடைசியில் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அம்மையார் அவர்கள்தான் கேளத்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நமது அரசினைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடுதான் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் இதைப் பொருத்தவரையில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனவே, மீளத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு மிக முன்னேற்றமான காரியத்தைச் செய்து வருகின்றது. அவர்கள் விஷயத்தில் எந்தவிதமான தவறே குறையோ ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் ஒருசிலர் படகுகளைக் கட்டுவதில் குன்றியிருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் படகுகளைக் கட்டுவதையொட்டிய டெண்டர்கள் பொறுத்தமட்டில் இயக்குநர் வகையிலோ அல்லது அரசுச் செயலாளர் வகையிலோ எது ஒன்றும் முடிவெடுப்பதில்லை. இதற்கென ஒரு கமிட்டி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியினர்தான் டெண்டரைப் பிரிக்கின்றார்கள்.

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

விலைகளைப் பொறுத்தமட்டில் கமிட்டிதான் அவற்றை முழுக்க முழுக்கப் பரிசீலிக்கிறார்கள். எனவே அரசினைப் பொறுத்தமட்டில் எந்தவந்தமான தவறும் ஏற்படுவதில்லை. அந்தக் கமிட்டிக்கு பரிசீலனை செய்யும் உரிமை இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி செய்வதில் குற்றம் காணமுடியாது என்று சொல்லக்கொண்டு நேரம் இடந்தராத காரணத்தால் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்ல முடியவில்லையே என வருந்தி மீனளத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பவர்கள் அருள்கூர்ந்து அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இதை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன மான்யக் கோரிக்கையின் மீது பல நண்பர்கள் சில துறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவைபற்றியும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, அனைவருமே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி குறைந்து விட்டது, குறைந்துவிட்டது என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். இங்கே கொடுத்துள்ள விளக்க உரையில் மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்போது குறைந்துவிட்டதாகக் காணப்படலாம். கடந்த ஆண்டு ரூ. 841.23 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ரூ. 816.35 என்று இருக்கும்போது ஏதோ சென்ற ஆண்டைவிட இப்போது குறைந்து விட்டது என்று எண்ணுகின்றார்கள். ஆனால் கடந்த ஆண்டில் இந்த ரூ. 841.23 லட்சத்தில் ரூ. 88 லட்சம் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக நாம் செலவழித்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தின்படி நகர்ப்புறங்களிலே உள்ள மூன்று வயதிலிருந்து ஆறுவயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு கொடுக்கப் பட்டது. அந்த அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு ரூ. 38 லட்சம் செலவழித்தோம். அந்தத் தொகை அரிசன நலத் துறை மானியத்தில் கடந்த ஆண்டு சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு அந்தத் தொகை சமூக நலத் துறை அதாவது மகளிர் நலத் துறையில் சேர்க்கப்பட்டு, இதிலிருந்து அந்தத் தொகை எடுக்கப்பட்டுவிட்டதால் அது குறைந்து காணப்படுகிறது. எனவே ரூ. 841.23 லட்சத்தில் ரூ. 85 லட்சம் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக உள்ளதைக் கழித்துப் பார்த்தால் கடந்த ஆண்டு அரிசன நலத் துறைக்கு என ஒதுக்கப் பட்டது ரூ. 753.23 லட்சம்தான். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது 816.35 லட்சம் என்றால் கடந்த ஆண்டைவிட இப்போது ரூ. 63 லட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ளுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த ரூ. 88 லட்சம் கடந்த ஆண்டு 'சத்துணவு' என்ற தலைப்பில் வந்திருப்பதை கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட் என்டி. மேட்டைப் பார்த்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்போது இந்தச் சத்துணவு

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1973 மார்ச் 19]

வேறு துறைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டதால் அது விழுக்காடாகத் தெரிகின்றது. ஆக மொத்தத்தில் கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ரூ. 63 லட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கின்றோம் என்பதுதான் உள்ள நிலை.

இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 88 லட்சத்தினால் பலனடையக் கூடிய குழந்தைகள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருடைய, குடிசை வாழ் பகுதி மக்களுடைய குழந்தைகள்தான். இப்போது நகர்ப் புறக் குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் இதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஸ்தரித்து வருகிறோம். இப்போது ஒரு லட்சத்துக்கு உள்ளிட்ட மக்கள் தொகை உள்ள நகரங்களிலெல்லாம் இந்தத் திட்டத்தினை நடத்துகிறோம். இதிலும் 'ஸலம்' என்று வரும்போது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த குழந்தைகளுக்குத்தான் இந்தச் சத்துணவைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். எனவே அரிசனத் துறையிலிருந்து ரூ. 88 லட்சம் நீக்கப்பட்டு அது வேறு துறையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே "குறைந்துவிட்டது குறைந்துவிட்டது" என்று சொல்லுவதற்கு எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் கூறும்போது 38-ம் பக்கத்தில் உள்ள குறையைச் சொன்னார்கள். அதாவது மொத்தத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் ரூ. 816.35 லட்சம், மூலதனக் கணக்கில் ரூ. 14.53 லட்சம், கடன் கணக்கில் ரூ. 17.65 லட்சம் ஆகமொத்தம் ரூ. 848.53 லட்சம் என்று இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டு இந்த மூலதனமும் கடனும் ஏன் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை என்று கேட்டார்கள். இது கடன். பல்வேறு திட்டங்களுக்கு நாம் கடனாகக் கேட்கிறோம். இந்தக் கடன் தொகைகளை நாம் வருவாய் என்று வைத்துக்கொண்டு கணக்கில் காண்பிக்க முடியாது. அரசாங்கம் செலவழிக்கும் கணக்கைத்தான் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் காண்பிக்க முடியுமே தவிர கடன்களையெல்லாம் இதில் காண்பிக்க முடியாது. எனவே இதில் எந்தவிதமான தவறும் இருக்கவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று இதை அவர்களுக்கு விளக்கமாகக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

எட்டுக் கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் ரூ. 596 லட்சத்தை கல்விக்காக என்று செலவினை ஒதுக்கிவிட்டு, மிச்சம் கிட்டத்தட்ட ரூ. 2.5 கோடியைத்தான் பொருளாதாரம், வீட்டுவசதி இவற்றுக்காக ஒதுக்கியிருக்கின்றீர்கள், ஏன் கல்விக்கான செலவினை முழுவதுமாக கல்வித் துறையே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கேட்டார்கள். கல்வி இலாகா ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இது பெரியதொரு தொகையில்தான். ஆனால் இந்தத்

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

துறைக்கு என்று தனியாக ஒரு தொகையை ஒதுக்கி, தனியான பொறுப்புடன் அந்தத் தொகையைச் செலவழித்து அரிசனக் குழந்தைகள், மாணவர்கள் மாணவிகள் பொதுமான எண்ணிக்கையில் பயன் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் தனியாக இதை ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறோம். இந்தத் துறையில் இதற்காகவே தனியான பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன, நிதி ஒதுக்கீடும் தனியாக இருக்கின்றது. கல்வித் துறையில்கூட அன்றைக்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், “பதினெட்டு சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் இன்னும் கொடுக்கவில்லையே” என்று. இன்று அரிசன இலாகாவின் மூலம் இப்படி கல்விக்கென நிதி ஒதுக்கீடு செய்கின்றதை கல்வி இலாகாவிலேயே சேர்த்துவிட்டுச் செய்தாலும் இப்படிப்பட்ட குறைகள் ஏற்படக்கூடும். எனவேதான் அந்த வகையில் அவர்களைச் சேர்த்து விடக்கூடாது என்று கல்வியினைப் பொறுத்தமட்டில் தனிச் சலுகை, தனியான பிற கணக்கு, தனியான மேல்பார்வை என்று கவனம் செலுத்தி வருகின்றோம். கல்வி இலாகா பணமானாலும் அரிசன நலத் துறைப் பணமானாலும் எல்லாம் தமிழக அரசுப்பணம்தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கு இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

எனவே, நம்முடைய பணம் இருந்தால் பாரமரிக்கும் பொறுப்பில் தனி அக்கறை ஏற்படும் என்ற நோக்கத்தில் இந்த இலாகாவின் மூலமாக இந்தப் பணத்தைச் செலவழித்துக்கொண்டு வருகின்றோம்.

அடுத்து, பொதுவாகத் மதம் மாறியவர்களுக்கு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் தரப்படவில்லையே, செக்புலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லப்படுகிறதே என்று ஜேம்ஸ் கேட்டார்கள். இந்தக் கேள்வியை எங்களைக் கேட்கத் தேவையில்லை. மதம் மாறிய புத்த மதத்தினரும் இந்து அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அத்தனை சலுகைகளையும் கொடுத்துக்கொண்டு தான் வருகிறது. ஆனால், மாநில அரசு மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கு சலுகைகளை தரக்கூடாது என்ற கண்டிப்பான உத்தரவை—ஆணையை—மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறது. அதே அரசு, புத்த மதத்திற்கு மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளையும் மாநில அரசு தரலாம் என்ற உத்தரவையும் போட்டிருக்கிறது. எனவே, மத்திய அரசில் வலுவாக உள்ளவர்கள் “மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கும் மாநில அரசு சலுகைகள் கொடுக்கலாம்” என்று மாற்றித் தந்தால் கிறிஸ்துவர்கள் அனைவருக்கும் நன்மை செய்தவர்களாக ஆவார்கள். அவர்கள் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கும், உறுதியாக, நமது டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு மதம் மாறிய கிறிஸ்துவ நிறுவனம்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1973 மார்ச் 19]

களுக்கு, ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அத்தனை சலுகைகளையும் தந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்கள் கூ, மதம் மாறிய கிறிஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு தலைமுறைக்கு சலுகைகள்—இரண்டாம் மூன்றாம் தலைமுறையினர்களுக்குக் கிடையாது என்று சட்டம் போட்டிருந்தார்கள். இது, பழைய காங்கிரஸ்காரர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும். ஆனால் நாங்கள் அந்த பாகு பாட்டைக் கூடப் பார்க்கவில்லை. ஒரு தலைமுறையினராக இருந்தால் என்ன, இரண்டு தலைமுறையினராக இருந்தால் என்ன, எல்லாம் ஒரே தாழ்த்தப் பட்டவர்கள்தான். பழைய கந்தன் பழைய கந்தன்தான் என்ற முறையில் மாநில அரசு தரும் அத்தனை சலுகைகளும் மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கும் உண்டு என்று வகை செய்திருக்கிறோம். மத்திய அரசுச் சலுகையானாலும், மாநில அரசுச் சலுகையானாலும், மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கும் அவை கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் மத்திய அரசு அதைச் செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): பேரவையின் அனுமதி யோடு அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அடுத்து, ஹரிஜனங்களுக்கு உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் வாழ்கின்ற பகுதியில் வீடுகள் கட்டவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இது கொள்கை அளவில் உயர்ந்த ஒன்றாகும், உயர்ந்த நோக்கமாகும் என்பது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதுதான். ஆனால், யாரும் புதிய நகரம் எதையும் உண்டாக்கவில்லை. ஒரு புதிய குடியிருப்பை உண்டாக்கவில்லை. வீடுகளைக் கட்டுவது, அவர்கள் குடிசையில் வாழ்கிறார்கள், சொந்தமாக இடமில்லாமல் வாழ்கின்றார்கள். எனவே, நல்ல வீடுகள் அவர்களுக்குக் கட்டித் தர வேண்டுமென்பதற்காகவே தவிர, தமிழகத்திலேயே ஒரு புதிய குடியிருப்பை உண்டாக்கவில்லை. அப்படி உருவாக்கக்கூடிய ஹவுசிங் போர்டு இருக்கிறது—அப்படிப்பட்ட குடியிருப்புகளில் 10 சதவிகிதம் அரிசன மக்களுக்காக ஒதுக்குகிறோம்.

இன்றைக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஏற்கனவே நிலம் வைத்திருக்கிறோம். சொந்தமாக நிலமற்ற அரிசனங்களுக்கு நிலம் தரவேண்டும் என்று 1960-க்கு முன்னாலேயே அரசுக்கு தேவையற்ற நிலத்தில் அரிசன மக்கள் குடியிருந்தால் அந்த இடத்தை அவருக்கே சொந்தமாக்கித் தரவேண்டுமென்று சட்டம் போட்டு அதன் மூலம் நிலம் தரப்படுகிறது.

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

இப்போது தஞ்சாவூர் குடியிருப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு பல மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. விவசாயக் கூலிகள் சொந்தமாக நிலமில்லாமல் வீடுகள் வைத்திருந்தவர்களுக்கு அந்த நிலம் சொந்தபாக்கப்பட்டது. வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது, வீடு கட்டும்போது அதை ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கின்ற இடத்திலே சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது ஆகக்கூடிய காரியம் அல்ல. புதிதாக குடியிருப்புகள் அமைக்கப்படும்போது வேண்டுமானால் ஐம்பதுக்கு ஐம்பது, அறுபதுக்கு நாற்பது என்ற அடிப்படையில் செய்யலாம்.

கேரளாவைப் பற்றி மதிப்புக்குரிய தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். கேரளத்திலே, தனித்தனியாக அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப்படவில்லை என்று. நான் அண்மையில் கேரளாவிற்குச் சென்றிருந்தேன், அந்த மாநிலத்தின் அழைப்பின் பேரில். போய் 100 வீடுகளுக்கு சாவி கொடுத்துவிட்டு வந்தேன். அதற்க்காக அந்த அரசுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அங்கே ஏதும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் சாதி இந்துக்களும் ஒன்றாக இருக்கவில்லை. அங்கே அந்தப் பாகுபாடு இருக்கத்தான் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தனியாகவும், வேற்று சாதிக்காரர்கள் தனியாகவும்தான் வசிக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டும்போதும் 50 சதவிகிதம் சாதி இந்துகள், 50 சதவிகிதம் அரிசனங்கள் என்று அங்கே அவரவர்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார்களே தவிர, இரண்டு பேர்களுக்கும் வீடுகளை ஒன்றாகக் கட்டவில்லை. ஆனால், அப்படி இருவரும் சேர்ந்து வாழ்கின்ற வகையில் வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டுமானால், பெரிய மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும். இப்போது அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே தான் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன.

இப்போது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல ஒரு வீட்டு வசதிக் கழகத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 80 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வீடுகள் கட்ட இருக்கிறோம். இதுவரை திரு. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல ஒரு லட்சமல்ல, 2,07,987 வீட்டு மனைகள் கொடுத்திருக்கிறோம். இதில்—77,219 கிட்டத்தட்ட 80 ஆயிரம் பேர்கள் இன்னும் இதில் வீடு கட்டிக்கொள்ளவில்லை. அந்த 80 ஆயிரம் பேர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அது தவிர, இன்னும் பலர் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் நாம் கவனித்தாக வேண்டும். ஏன், இந்த வீட்டு வசதிக் கழகத்திற்கு கூட ஜாதி இருக்க வேண்டுமா என்று மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த சமுதாயம் உயர்வடைகிற வரை, அதற்கு தனி பார்வை இருக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1973 மார்ச் 19]

அம்மையார் அவர்கள், இதை 'வெஹிமெண்டாக' எதிர்க்கிறேன் என்று கூடச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு, எல்லாத் துறைகளிலும், எல்லா முன்னேற்றங்களிலும், எல்லாத் திட்டங்களிலேயும், அரிசனங்களுக்கு சட்டப்படி அடிப்படையில் ஒரு உரிமை இருக்கிறது. அகில இந்திய முறையிலும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நடவடிக்கையிலும், அரசாங்கம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு நன்மையிலேயும் அவர்கள் சம பங்கு பெற வேண்டிய தகுதி, உரிமை இருக்கிறது என்றாலும், அவை தரப்படவில்லை. இதுவரையிலும், ஆண்டாண்டு காலமாக எத்தனையோ சூயக்கங்கள் மூலமாகவும், எத்தனையோ திட்டங்கள் மூலமாகவும், வலுவான கார்தியார் தலைமையிலே இருக்கிற கட்சி ஆட்சிக்கு வந்திருந்தாலும், இப்படி தனி அக்கறை செலுத்தினார்கள் என்றாலும், சுதந்திரம் பெற்று 25 ஆண்டுகளானாலும் அந்த மக்கள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை, அவர்கள் வாழ விடு இல்லை, உண்ண உணவு இல்லை என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். எனவே தான், தனி அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே பல சலுகைகள் தனியாக இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதை அறிந்தும், அம்மையார் ஏதோ, 'கண்டிக்கிறேன்' என்று கூறுகிறார்கள். இப்படி தனி அக்கறை எடுக்கப்படவில்லை என்றால், எப்படித் தான் அந்த மக்களுக்கு இந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் கொடுப்பது? என்றைக்குத் தான் அவர்களுடைய வாழ்விலே முன்னேற்றத்தைக் காண்பது? அப்படியில்லாமல், பொத்தாம் பொதுவாக, பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களோடு நீங்கவும் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற சலுகைகளை தட்டிப் பறிக்கிறவர்கள் ஏராளமாக எதிரிலேயே இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உண்டாக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்திலேதான் தனிப் பார்வை வேண்டும் என்ற கொள்கையில் இருக்கிறோம்.

அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேயேதான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த தனி வீட்டு வசதிக் கழகத்தை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக இன்றைக்கு ஆண்டுக்கு 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்கவிருக்கிறோம். அதிகப்படியான மக்களுக்கு கடன் தருகின்ற திட்டங்களைச் செயலாற்றவிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. இன்னொரு புதிய திட்டத்தையும் இந்த ஆண்டு இந்த அரசு நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எப்படி வீட்டு வசதிக் கழகம் அரிசன மக்களுக்கு நன்மை செய்யவிருக்கிறதோ, அதே போல ஒரு திட்டம்—சிறு தொழில்கள் தொடங்க தேவையான கடன்களை தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து அரிசன மக்கள் நேரடியாகப் பெற்று

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

பயனடைய உதவியான திட்டம்—ஓபைனாசிங் கார்ப்பரேஷன் போல ஒன்று— அது இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே முதல் கட்டமாக, சென்னை போன்ற நகரங்களில் இருக்கின்ற ரிக்ஷா இழுப்பவர்களுக்கு உதவியளிக்கவிருக்கிறது. சென்னை நகரில் கை ரிக்ஷா இழுக்கிறார்கள். எங்கள் இயக்கம் ஐரம்ப நாளிலிருந்தே கை ரிக்ஷாவை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்ட இயக்கம். அது எங்கள் கொள்கைக்கு உகந்ததல்ல என்று சொல்லி வந்தோம். நாங்கள் கை ரிக்ஷாவில் ஏறியது கிடையாது. ஏறக் கூடாது என்று கட்டி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் கையால் இழுக்கப்படுகிற ரிக்ஷாக்கள் இனி இருக்கக் கூடாது, இன்றைக்கு கை ரிக்ஷா இழுக்கிறவர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷா வாங்கிக்கொள்ள நாடினாலேயே பங்கு, உமர்ஷியல் பங்கு மூலம் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது என்பது தான் இந்தத் திட்டம். இதற்குப் பிறகு இதுபோன்ற பல திட்டங்களை எல்லாம் அரிசன மக்களுடைய நலனுக்காக இந்த அரசு வகுக்க இருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விடு கட்டிக்கொடுக்கவும், அவர்கள் உல தெரிவிக்களைச் சொந்தமாகச் செய்யவும் வேண்டிய உரிமையைக் கொடுத்து அந்த மக்களது வாழ்வில் ஒரு பெரிய மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்றே இந்த அரசு பல காரியங்களையும் செய்து வருகிறது என்பதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

மதிய உணவு குறைந்ததுவிட்டதே, மாணவர்கள் வரவில்லையா, மனம் இரங்க வில்லையா என்பதாக எல்லாம் அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துகள் நடத்துகின்ற பள்ளிகளில் இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தை நலத்துறை சார்பில் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்துகள் நடத்துகிற பள்ளிகளில் மதிய உணவை அவர்கள் செலவில் தருகின்றார்கள். ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு 'நாங்கள் கொடுக்க மாட்டோம், நீங்கள் தான் கொடுக்கவேண்டும்' என்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளே இந்த அநீதியைச் செய்வதா? இது நியாயமா? ஆகவே தான் நாங்கள் இப்போது ஒரு ரிவைஸ்டு ஸ்கீம்—அதாவது துற்றங்களுக்கு 75 பேர்களுக்கு மேல் அரிசன மாணவர்கள் படிக்கக்கூடிய பள்ளிகளில் உள்ள அத்தனை பேர்களுக்குமே அரிசன நலத்துறை மூலமாக மதிய உணவு அளிப்பது என்பதுதான் அந்தத் திட்டம். இப்படி அந்தத் திட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருப்பதனால்தான் தோகை குறைந்திருக்கிறது என்பதை நான் கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

விடுதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசும் அதனை உணர்ந்துதான் வங்கிகளின் மூலம் ஒரு கோடியைக் கடனாகப் பெற்று தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு நல்ல விடுதிகளைக் கட்டித்தரவேண்டுமென்ற திட்டத்தை முதலமைச்சர்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1973 மார்ச் 19]

அவர்கள் சீசால்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின்படி நிறைய விடுதிகள் கட்டிக்கொடுக்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது என்பதனைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. லத்தீப் அவர்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மலைவாசிக் குழந்தைகளுக்கு நலத்துறை மூலம் பள்ளிகள் நடத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அங்கே ஒரு பள்ளியைத்தான் நலத்துறை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஏனைய 12 பள்ளிகள் வனத்துறையினால் நடத்தப்படுகின்றன. வேண்டுமென்றால் அதனையும் பரிசீலனை செய்து அந்தப் பள்ளிகளையும் கூட நலத்துறை மூலமாகவே நடத்த ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்பதனைப் பரிசீலிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் நங்கப்பள்ளி பாதையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். செட்டியார் செட்டியாருக்கு உதவி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். எந்தச் செட்டியாரும் எந்தச் செட்டியாருக்கும் உதவி செய்யவில்லை. நிலம் வாங்கியாகிவிட்டது. இந்த ஆண்டு அதிலே பருத்தி போட்டிருப்பதனால் பருத்தியை வெட்டியவுடன் பாதை உடனடியாகப் போட்டுக்கொடுக்க இந்த அரசு ஒரு போதும் தயங்காது என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சமுதாயமே ஒரு மறுமலர்ச்சியைக் கண்டாகவேண்டும். திரு. முத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே, சட்டமன்ற அங்கத்தினரைப்போன்ற எங்களுக்கே வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, அப்புறம் இன்னார் என்று தெரிந்தவுடன் வணக்கத்தைத் திருப்பிப்பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதாக—இவை எல்லாம் நாளடைவில்தான் போகவேண்டும். மனிதனை மனிதனாக நடத்துகின்ற மனிதப்பாங்கு எல்லோரிடத்தும் ஏற்பட எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைத்தால்தான் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட இந்த மக்களது வாழ்விலே ஒரு புது மலர்ச்சியை உண்டாக்க முடியும். நேரம் அதிகமில்லாத காரணத்தினால் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் கருத்துக்கள் பரிசீலிக்கப்படும் என்று கூறி இந்த மானியத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை திரும்பப்பெறவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நமது அரசாங்கத்தில் ஒரு ஜி.ஓ.-வே இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள்தான் போட்டுக் கட்ட வேண்டும். நமது மாநிலத்திலேயே கட்டப்படவேண்டும் என்பதாக. அப்படி இருக்க கே. பி. தாமஸ் என்கிற கேரள கம்பெனிக்கு ஏன் கொடுத்தார்கள் என்றுதான் கேட்டேன். அதுவும் 31 ஆயிரத்திற்கு டெண்டர் கொடுத்துவிட்டு, அப்புறம்

1973 மார்ச் 19]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அதை 39 ஆயிரமாக ரிவைஸ் பண்ணியிருக்கிறீர்கள். கமிட்டி சொன்னது என்றால் கமிட்டி அட்வைசரி பாடிதான். இதுபோல அனுமதித்தால் அப்பிறம் டெண்டர் கோருவதே அவசியமற்றதாகிவிடும். முதலில் குறைந்த தொகைக்கு டெண்டர் கொடுத்துவிட்டு அப்பிறம் அவர்கள் இஷ்டம்போல மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று ஆகிவிடும். இதைத்தான் நான் எடுத்துக்காட்டினேனே தவிர வேறு இல்லை.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: கமிட்டியினர்கள் இந்த ரேட்டை மாற்றுவதற்கான காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது நியாயமான காரணங்களானதால்தான் கமிட்டியினர்களே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் கமிட்டி சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்றால் கமிட்டிக்கு அவசியம் இல்லை. அதோடு அதிக விலை ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை குறைந்த டெண்டர்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது இரண்டாவது அவர்கள் இன்றையதினம் கடலூரிலும், சென்னையிலும் தான் இந்தப் படகு கட்டித்தருவதற்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்னியா குமரியில் உள்ளவர்கள் இங்கே இருந்து படகைக் கொண்டுபோவது சாத்திய மில்லை. அங்கேயே கட்டித்தரவேண்டும் என்று கோரியதால்தான் அங்கே உள்ளவர்களுக்கான படகை கோளாவில் கட்ட அனுமதித்தோம். கோளாவில் கட்டுவதினால் தவறில்லை. இதில் கட்டுபவர்கள், வாங்குபவர்கள் ஆகியவர்களுக்கிடையே உள்ள ஒப்பந்தப்படி நடக்கிறதே தவிர அரசு இதில் ஒன்றும் தலையிட வில்லை. கம்யூனிஸ்டிக் கட்சித் தலைவர் சொன்னதைப்போல ஒப்பந்தப்படி படகு கட்டினபிறகு மீனவர்கள் அதை எடுக்கவில்லை. அந்தப் படகுகள் சரியாகக் கட்டப்படவில்லை, விரிந்துவிடுகிறது, அந்தப் படகுகள் வேண்டாம் என்கிறார்கள். இதுபோன்ற காரணங்களினால் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகலாமே தவிர வேறு இல்லை. அரசு எந்த வகையிலும் யாருக்கும் தனிச் சலுகை அளிக்கவோ, வேறுவிதத்திலோ தலையிடவில்லை என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்படி கட்டப்பட்ட படகுகளை மீனவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள மறுத்தால் கட்டினவர்களின் கதி என்ன ஆவது, அந்த நஷ்டத்திற்கு யார் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மீனவர்கள் அந்தப் படகுகளை எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும் என்றுதான் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. க. சுப்பு: உள்ளாட்டுக் குளங்களை மீன் பிடிக்க சங்கங்களுக்கு விடுகிறார்கள். சில இடங்களில் சங்கங்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு ஒருசிலர்

[திரு. க. சுப்பு]

[1973 மார்ச் 19]

தான் பலனைப்பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே பல ஊராட்சி மன்றங்கள் வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களுக்கே அவர்களது வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படத்தக்க வகையில் குத்தகைக்கு விட அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : உள்நாட்டு மீனவர்கள் தங்களுக்கு வேறு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லை என்று போராடி உள்நாட்டுக் குளங்களை மீன்பிடி குத்தகைக்கு எடுக்கிற உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாம் அவர்கள் சங்கங்கள் என்று அமைத்துக்கொண்டு முன்வந்தால் அனுமதி அளிப்பதாகச் சொன்னோம். அதன்படிதான் இப்போது அங்கங்கே சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு குத்தகை எடுத்து வருகிறார்கள். அதுவும் உள்நாட்டுக் குளங்களில் சில மாதங்கள்தான் மீன் பிடிக்க முடியும். சங்கங்கள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் சங்கங்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம். சங்கங்கள் இல்லாத இடங்களில் ஊராட்சி மன்றங்கள் எடுக்கலாம். கொள்கை அளவில் இதில் ஒரு புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த அரசு விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

கோரிக்கை எண் 20-க்கு திரு. கு. அ. பொம்மன், திரு. கே. எ. வகாப், திரு. என். டென்னிஸ், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக்கோரிக்கை எண். 20-மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,58,39,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1973 மார்ச் 19]

[மாற்றுத் தலைவர்]

நிதிக் கோரிக்கை எண். 29-க்கு திரு. கே. எ. வகாப், திரு. சோ. அழகர் சாமி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : குப்பம்பட்டியிலே அரிசன மக்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்ட நிலம் பட்டா செய்யப்படவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இது வாக்கெடுப்பு நேரம். நீங்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை திரும்பப்பெறுகிறீர்களா, இல்லையா என்று மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வில்லையாதலால் அது பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப் பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 29-பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,16,35,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : 22—3—1973-ம் நாள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட அறிவிக்கப்பட்டிருந்த 14-ம் எண் மானியக் கோரிக்கை—சிறைச்சாலைகள் —27—3—1973-ம் நாள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் பேரவை நாளைக் காலை 9-10 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-52 மணியளவில் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.